

Официален вестник

на Европейския съюз

L 84

Издание
на български език

Законодателство

Година 52
31 март 2009 г.

Съдържание

I *Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 260/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно общите правила за внос (кодифицирана версия) 1

- Регламент (ЕО) № 261/2009 на Комисията от 30 март 2009 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 18

- ★ Регламент (ЕО) № 262/2009 на Комисията от 30 март 2009 година за определяне на изисквания за координираното разпределение и използване на кодове за запитване в режим S за Единното европейско небе ⁽¹⁾ 20

II Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Съвет

2009/302/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 21 май 2008 година относно подписването и временното прилагане на Споразумението между Европейската общност и Ислямска република Пакистан за някои аспекти на въздухоплавателните услуги 33

Споразумение между Европейската общност и Ислямска република Пакистан за някои аспекти на въздухоплавателните услуги 34

Конференция на представителите на правителствата на държавите-членки

2009/303/ЕО, Евратом:

- ★ Решение на представителите на правителствата на държавите-членки от 25 март 2009 година за назначаване на двама съдии в Съда на Европейските общности 43

Комисия

2009/304/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 30 март 2009 година за назначаване на дванадесет членове на Европейския статистически консултативен комитет ⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 260/2009 НА СЪВЕТА

от 26 февруари 2009 година

относно общите правила за внос

(кодифицирана версия)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 133 от него,

като взе предвид актовете за създаване на обща организация на земеделските пазари и актовете относно преработените селскостопански продукти, приети съгласно член 308 от Договора, и по-специално доколкото те предвиждат дерогация от общия принцип, според който всяко количествено ограничение или мярка с еквивалентен ефект могат да бъдат заменени само с мерките, предвидени в горепосочените актове,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 3285/94 на Съвета от 22 декември 1994 г. за общите правила за внос и за отмяна на Регламент (ЕО) № 518/94 ⁽¹⁾ е бил неколкократно и съществено изменен ⁽²⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.
- (2) Общата търговска политика следва да се основава на единни принципи.
- (3) Общността сключи Споразумението за създаване на Световната търговска организация, наричана по-долу „СТО“. Приложение 1А към споразумението съдържа, *inter alia*, Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ 1994 г.) и Споразумението за защитни мерки.
- (4) Споразумението за защитни мерки отговаря на необходимостта да се изяснят и да се засилят дисциплините на

ГАТТ 1994 г. и в частност тези от член XIX. Това споразумение изисква премахването на защитните мерки, избягващи тези правила, като мерките по доброволни ограничения на износа, редовните договорености в областта на търговията или всяка друга сходна договореност относно вноса или износа.

- (5) Споразумението за защитни мерки обхваща също и продуктите от вългища и стомана. Общите правила за вноса, особено в областта на защитните мерки, поради това се прилагат и за тези продукти, без да засягат евентуалните мерки по прилагане на споразумение, отнасящо се по-специално до продуктите от вългища и стомана.
- (6) Текстилните продукти, обхванати от Регламент (ЕО) № 517/94 на Съвета от 7 март 1994 г. относно общите правила за внос на текстилни продукти от някои трети страни, които не са обхванати от двустранни споразумения, протоколи или други договорености или от други специфични правила на Общността за вноса ⁽³⁾, са обект на специфично третиране на общностно и международно равнище. Затова те следва да бъдат изключени от приложното поле на настоящия регламент.
- (7) Комисията следва да бъде информирана от държавите-членки за всяка заплаха в резултат на тенденции на вноса, която би могла да направи необходимо въвеждането на общностно наблюдение или прилагането на защитни мерки.
- (8) В такъв случай Комисията следва да проучи условията, при които се осъществява вносът, тенденциите в областта на вноса, както и различните аспекти на икономическото и търговското развитие, и където е подходящо, евентуалните мерки, които трябва да се вземат.

⁽¹⁾ ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 53.

⁽²⁾ Вж. приложение II.

⁽³⁾ ОВ L 67, 10.3.1994 г., стр. 1.

- (9) В случай на предварително общностно наблюдение освобождаването за свободно движение на съответните продукти следва да бъде подчинено на представянето на документ за наблюдение, отговарящ на единни критерии. Този документ следва да бъде издаван от органите на държавите-членки в определен срок, при подаване на заявление от вносителя, без при това вносителят да получава каквото и да било право на внос. Документът за наблюдение следва да остане валиден само докато режимът за внос не бъде променен.
- (10) Държавите-членки и Комисията следва да осъществяват възможно най-пълен обмен на получената в рамките на общностното наблюдение информация.
- (11) Комисията и Съветът следва да приемат защитни мерки, наложени от интересите на Общността. Тези интереси следва да бъдат отчетени в тяхната цялост и следва да обхванат в частност интересите на общностните производители, на ползвателите и на потребителите.
- (12) Защитните мерки спрямо страните — членки на СТО, могат да бъдат разглеждани само ако въпросният продукт се внася в Общността в толкова увеличени количества и при такива условия, че е нанесена или съществува заплаха да бъде нанесена сериозна вреда на общностните производители на подобни продукти или на пряко конкурентни продукти, освен ако международните задължения не позволяват дерогация от това правило.
- (13) Следва да бъдат определени понятията „сериозна вреда“, „заплаха от сериозна вреда“ и „общностни производители“ и да бъдат установени прецизни критерии за определяне на вредите.
- (14) Следва да бъде проведено разследване преди прилагането на каквато и да било защитна мярка, при положение че на Комисията е разрешено да прилага временни мерки в спешни случаи.
- (15) Следва да се изработят детайлни разпоредби за започването на разследвания, за необходимите проверки и инспекции, за достъпа на страните износителки и на заинтересованите лица до получената информация и за изслушването на засегнатите лица, както и за възможността на тези лица да представят своите мнения.
- (16) Въведените в областта на разследванията разпоредби чрез настоящия регламент не засягат прилагането на общностните разпоредби или националните правила за професионалната тайна.
- (17) Необходимо е също да се фиксират срокове за започване на разследвания и за определяне на целесъобразността на евентуалните мерки с оглед гарантиране на бързината на този процес, което ще позволи да бъде повишена правната сигурност за съответните икономически оператори.
- (18) Когато защитните мерки са под формата на квота, равнището ѝ по принцип не следва да бъде по-ниско от средното равнище на вноса през представителен период от най-малкото три години.
- (19) Ако квотата е разпределена между страни доставчици, делът на всяка от тези страни би могъл да бъде фиксиран чрез договаряне между тези страни или определен с отчитане на равнището на вноса, осъществен в течение на представителен период. Въпреки това в случай на сериозни вреди и на непропорционално нарастване на вноса следва да бъде възможна дерогация от тези правила, при положение че са осъществени необходимите консултации в рамките на Комитета по защитни мерки към СТО.
- (20) Следва да бъде определена максималната продължителност на защитните мерки и да се формулират специфични разпоредби за продължаване на действието на тези мерки, за тяхното постепенно либерализиране и тяхното преразглеждане.
- (21) Следва да бъдат установени условия, при които продуктите, произхождащи от развиващи се страни — членки на СТО, следва да бъдат изключени от обхвата на защитните мерки.
- (22) Мерките за наблюдение или защитните мерки, ограничени в един или повече региони на Общността, могат да се окажат по-подходящи отколкото мерките, приложими към Общността като цяло. Въпреки това подобни мерки следва да бъдат разрешавани единствено по изключение и при липса на друга възможност. Необходимо е да се гарантира, че подобни мерки са временни и причиняват минимални смущения при функционирането на вътрешния пазар.
- (23) В интерес на еднообразието на правилата за внос следва да се опростят и да се направят идентични формалностите, които трябва да се извършват от вносителите, независимо от мястото на митническо освобождаване на стоките. Следователно е желателно да се предвиди при извършване на всички формалности да се използват формуляри, съответстващи на образеца, приложен към настоящия регламент.
- (24) Документите за наблюдение, издавани във връзка с мерките за общностно наблюдение, следва да бъдат валидни за цялата Общност, независимо от това коя държава-членка ги е издала,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

Общи принципи

Член 1

1. Настоящият регламент се прилага за вноса на продукти с произход от трети страни, с изключение на:

- а) текстилни продукти, които подлежат на специфични правила за внос по силата на Регламент (ЕО) № 517/94;
- б) продукти с произход от някои трети страни, посочени в Регламент (ЕО) № 519/94 на Съвета от 7 март 1994 г. относно общия режим на внос от някои трети страни ⁽¹⁾.

2. Продуктите, посочени в параграф 1, се внасят свободно в Общността и съответно не се подлагат на количествени ограничения, без да се засягат защитните мерки, които могат да бъдат взети по силата на глава V.

ГЛАВА II

Общностна процедура за информиране и консултиране

Член 2

Държавите-членки информират Комисията, ако тенденциите на вноса налагат използването на мерки за наблюдение или защитни мерки. Тази информация включва наличните доказателства, определени на базата на критериите, установени в член 10. Комисията предоставя незабавно тази информация на всички държави-членки.

Член 3

1. Консултации могат да бъдат открити по искане на държава-членка или по инициатива на Комисията.

2. Консултациите се провеждат в срок от осем работни дни след получаването от Комисията на информацията, предвидена в член 2, и във всеки случай преди въвеждането на каквато и да било общностна мярка за наблюдение или защитна мярка.

Член 4

1. Консултациите се провеждат в рамките на консултативен комитет, наричан по-долу „комитета“, съставен от представители на всяка държава-членка и председателстван от представител на Комисията.

2. Комитетът заседава, когато бъде свикан от неговия председател. Той предоставя на държавите-членки възможно най-бързо цялата съответна информация.

3. Консултациите обхващат по-специално:

а) условията за внос, тенденциите на вноса и различните аспекти на икономическото и търговското положение по отношение на разглеждания продукт;

б) евентуалните мерки, които трябва да се вземат.

4. В случай на нужда консултациите може да се провеждат и в писмена форма. В този случай Комисията информира държавите-членки, които могат да изразят своето становище или да поискат устни консултации в срок от пет до осем работни дни, определен от Комисията.

ГЛАВА III

Общностна процедура по разследване

Член 5

1. Преди прилагането на каквато и да било защитна мярка се провежда общностна процедура по разследване, без да се засягат разпоредбите на член 8.

2. Разследването си поставя за цел да определи на базата на посочените в член 10 елементи дали вносът на въпросния продукт предизвиква или заплашва да предизвика сериозна вреда за съответните общностни производители.

3. Прилагат се следните определения:

а) „сериозна вреда“ означава значително общо влошаване на положението на общностните производители;

б) „заплаха от сериозна вреда“ означава сериозна вреда, която е очевидно предстояща;

в) „общностни производители“ означава общият брой производители на подобни или пряко конкурентни продукти на територията на Общността или такива, чиято обща продукция на подобни или пряко конкурентни продукти представлява значителна част от цялото производство на тези продукти в Общността.

Член 6

1. Когато в резултат на консултациите, предвидени в членове 3 и 4, стане ясно, че са налице достатъчно доказателства, които дават основания за започването на разследване, Комисията започва разследване в срок от един месец след получаването на информацията, предоставена от държава-членка, и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*. Това известие:

а) представя резюме от получената информация и указва, че всяка релевантна информация трябва да бъде съобщавана на Комисията;

⁽¹⁾ ОВ L 67, 10.3.1994 г., стр. 89.

б) указва срока, в който заинтересованите лица могат да представят своите становища в писмена форма и да предоставят информация, ако такива становища и информация трябва да бъдат взети предвид по време на разследването;

в) указва срока, в който заинтересованите лица могат да поискат да бъдат изслушани устно от Комисията в съответствие с параграф 4.

Комисията започва разследването в сътрудничество с държавите-членки.

2. Комисията търси всякаква информация, каквато смята за необходима, и когато счете за подходящо, след консултиране с комитета, тя полага усилия да провери тази информация при вносителите, търговците, посредниците, производителите, търговските сдружения и организации.

Комисията се подпомага в тази дейност от служители на държавата-членка, на чиято територия се осъществяват проверките, при положение че тази държава е изразила желание за това.

3. Държавите-членки предоставят на Комисията по нейно искане и съгласно определените от нея процедури информацията, с която те разполагат за развитието на пазара на продукта, предмет на разследването.

4. Заинтересованите лица, които са се представили съгласно параграф 1, първа алинея, както и представителите на страната износител, могат при подаване на писмено искане да проверят цялата информация, предоставена на Комисията във връзка с разследването, освен вътрешните документи, изготвени от органите на Общността или на нейните държави-членки, доколкото тази информация е от значение за представянето на тяхното досие, не е поверителна по смисъла на член 9 и се използва от Комисията по време на разследването.

Заинтересованите лица, които са се представили, могат да представят на Комисията своите съображения, отнасящи се до тази информация. Техните съображения могат да бъдат взети под внимание, когато те са подкрепени от достатъчно доказателства.

5. Комисията може да изслуша заинтересованите лица. Те трябва да бъдат изслушани, когато са поискали това в писмена форма в срока, определен в известието, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, като покажат, че действително е вероятно да бъдат засегнати от резултата от разследването и че съществуват особени причини да бъдат изслушани устно.

6. Когато информацията не бъде предоставена в сроковете, определени в настоящия регламент или от Комисията съгласно настоящия регламент, или ако разследването бъде значително

възпрепятствано, заключенията могат да бъдат изготвени въз основа на наличните данни. Когато Комисията установи, че заинтересовано лице или трето лице ѝ е предоставило невярна или заблуждаваща информация, тя не взема под внимание тази информация и може да използва наличните данни.

7. Когато в резултат на консултациите, предвидени в членове 3 и 4, се изясни, че не са налице достатъчно доказателства, които оправдават започването на разследване, Комисията информира държавите-членки за своето решение в срок от един месец след получаването на информацията, предоставена от държавите-членки.

Член 7

1. При приключване на разследването Комисията предоставя на комитета доклад относно резултатите.

2. Когато в срок от девет месеца, считано от започване на разследването, Комисията сметне, че общностна мярка за наблюдение или защитна мярка не е необходима, разследването приключва в срок от един месец, след консултиране с комитета.

Решението за приключване на разследването, което излага най-важните заключения от разследването и обобщение на мотивите за тези заключения, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

3. Ако счете, че е необходима общностна мярка за наблюдение или защитна мярка, Комисията взема необходимите решения в съответствие с глави IV и V в срок, който не може да надхвърля девет месеца, считано от започване на разследването. В изключителни обстоятелства този срок може да бъде продължен с най-много два месеца; Комисията публикува с оглед на това известие в *Официален вестник на Европейския съюз*, което уточнява срока на продължаване и съдържа обобщение на мотивите за него.

Член 8

1. Разпоредбите на настоящата глава не изключват прилагането във всеки момент на мерки за наблюдение съгласно членове 11—15 или на временни защитни мерки съгласно членове 16, 17 и 18.

Временните защитни мерки се прилагат:

а) при критични обстоятелства, когато всякакво отлагане би предизвикало вреди, които биха били трудно поправими и е необходимо незабавно предприемане на действие; и

б) когато е било определено предварително, че са налице ясни доказателства, според които увеличаването на вноса е предизвикало или заплахва да предизвика сериозна вреда.

Продължителността на такива мерки не надхвърля 200 дни.

2. Временните защитни мерки трябва да приемат формата на нарастване на съществуващото ниво на митата (когато то надхвърля или е равно на нула), ако такива мерки са в състояние да предотвратят или да възстановят сериозната вреда.

3. Комисията пристъпва незабавно към все още необходимите мерки на разследване.

4. Ако се окаже, че временните защитни мерки са отменени поради липсата на сериозна вреда или заплахата от сериозна вреда, митата, събрани в резултат от прилагането на временните мерки, се възстановяват автоматично в най-кратки срокове. Прилага се процедурата, предвидена в член 235 и следващите от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾.

Член 9

1. Получената съгласно настоящия регламент информация се използва само за целта, за която е била поискана.

2. Съветът, Комисията и държавите-членки, както и длъжностните лица в същите, не разкриват информация от поверителен характер, която е получена съгласно настоящия регламент или такава, която е била предоставена на поверителна основа, освен при специално разрешение от този, който е предоставил информацията.

3. Всяко искане за поверително третиране следва да посочва причините, поради които информацията е поверителна.

Все пак ако стане ясно, че искането за поверително третиране не е оправдано и ако този, който е предоставил информацията, не желае нито тя да бъде оповестявана публично, нито да разреши разкриването на същата общо или под формата на резюме, въпросната информация може да не се взема предвид.

4. Във всеки случай информация се счита за поверителна, ако е вероятно нейното разкриване да има значителни неблагоприятни последици за този, който я е предоставил или е източник на такава информация.

5. Параграфи 1—4 не изключват позоваване от страна на органите на Общността на информация от общ характер, и по-специално на мотивите, на които са основани взетите по силата на настоящия регламент решения. Тези органи все пак отчитат легитимния интерес на съответните физически и юридически лица, така че техните търговски тайни да не бъдат разкривани.

Член 10

1. Изследването на тенденциите на вноса и на условията, при които той се осъществява, както и изследването на сериозната вреда или заплахата от сериозна вреда за общностните производители, които произтичат от този внос, обхващат по-специално следните фактори:

- а) обема на вноса, по-специално когато е налице значително нарастване, в абсолютни числа или по отношение на продукцията или на потреблението в Общността;
- б) цената на вноса, по-специално когато е налице значително подбиване на цената по отношение на цената на подобен продукт в Общността;
- в) съответното влияние върху общностните производители, изразяващо се в тенденциите за някои икономически фактори, като например:

— производството,

— използването на капацитета,

— запасите,

— продажбите,

— пазарния дял,

— цените (т.е. спадането на цени или предотвратяване на нарастването на цените, което нормално би се случило),

— печалбите,

— рентабилността на инвестираните капитали,

— паричните потоци,

— заетостта;

- г) другите фактори, освен тенденциите на вноса, които причиняват или са в състояние да причинят вреда на съответните общностни производители.

2. Когато се твърди, че има заплахата от сериозна вреда, Комисията проучва също и дали е ясно предвидимо, че конкретна ситуация е в състояние да се превърне в реална вреда.

С оглед на това тя може също да отчете фактори като:

- а) размера на увеличаване на износа към Общността;

⁽¹⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

б) капацитета за износ в страната на произход или в страната износителка, който вече съществува или е вероятно да съществува в предвидимо бъдеще, и вероятността този капацитет да бъде използван за износ в Общността.

ГЛАВА IV

Мерки за наблюдение

Член 11

1. Когато тенденциите на вноса на продукт, произхождащ от трета страна, посочен в настоящия регламент, заплашват да причинят вреда на общностни производители, вносът на този продукт може, когато интересите на Общността го изискват, съобразно случая да бъде обект на:

а) общностно наблюдение *a posteriori*, извършено в съответствие с разпоредбите, установени в решението, посочено в параграф 2;

б) предварително общностно наблюдение, извършено в съответствие с член 12.

2. Решението за поставяне под наблюдение се взема от Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в член 16, параграф 6, втора алинея и параграф 7.

3. Мерките за наблюдение имат ограничен срок на действие. Освен ако не е предвидено друго, действието на мерките се прекратява в края на второто шестмесечие, следващо шестмесечието, през което те са били въведени.

Член 12

1. Продуктите под предварително общностно наблюдение могат да бъдат допуснати за свободно движение само чрез издаването на документ за наблюдение. Такъв документ се издава от компетентния орган, определен от държавите-членки, безплатно, за всякакви поискани количества и в рамките на максимум пет работни дни от получаването от националния компетентен орган на заявление от който и да е общностен вносител, независимо от неговото място на установяване в Общността. Това заявление се счита за получено от националния компетентен орган не по-късно от три работни дни след подаването му, освен ако не бъде доказано друго.

2. Документът за наблюдение се изготвя върху формуляр, съответстващ на образца в приложение I.

С изключение на случаите, когато решението за поставяне под наблюдение предвижда друго, заявлението на вносителя за документ за наблюдение съдържа само следното:

а) пълното име и адреса на заявителя (включително телефонния номер и номера на факса и всякакви номера, идентифи-

циращи заявителя пред компетентния национален орган), както и регистрационния номер по ДДС, ако заявителят е задължен по ДДС;

б) когато е необходимо, пълното име и адреса на декларатора или всеки представител, определен от заявителя (включително телефонния номер и номера на факса);

в) описание на стоките, посочващо:

— тяхното търговско наименование,

— техния код от Комбинираната номенклатура,

— тяхното място на произход и място на доставка;

г) декларираното количество в килограми и когато е необходимо — други допълнителни единици (чифтове, бройки и др.);

д) стойността на стоките, цена CIF на границите на Общността, в евро;

е) следната декларация, с дата и подпис на заявителя, с имената на заявителя, написани с главни букви:

„Аз, долуподписаният, удостоверявам, че предоставената от мен в настоящото заявление информация е вярна и подадена добросъвестно и че аз съм установен в рамките на Общността.“

3. Документът за наблюдение е валиден в цялата Общност, независимо от държавата-членка, която го е издала.

4. Констатацията, че единичната цена, по която се извършва сделката, надхвърля с по-малко от 5 % посочената в документа за наблюдение, или че стойността или количеството на продуктите, представени за внос, надхвърлят с по-малко от 5 % посочените в документа за наблюдение, не изключва допускането за свободно движение на въпросния продукт. Комисията, след като е изслушала изразените в комитета становища и като е отчела естеството на продуктите и другите особености на съответните сделки, може да определи различен процент, който все пак обикновено не следва да надхвърля 10 %.

5. Документите за наблюдение могат да бъдат използвани само доколкото режимът на либерализиране на вноса остава в сила за разглежданите сделки. Такъв документ за наблюдение не може да бъде използван в никакъв случай след изтичането на срок, който е определен по същото време и съгласно същата процедура като поставянето под наблюдение, като се отчитат естеството на продуктите и другите особености на сделките.

6. Когато взетото по силата на член 11 решение налага това, произходът на продуктите под общностно наблюдение трябва да бъде доказан със сертификат за произход. Настоящият параграф не засяга разпоредбите, свързани с представянето на такъв сертификат.

7. Когато продуктът под предварително общностно наблюдение е предмет на регионална защитна мярка в държава-членка, разрешението за внос, предоставено от тази държава-членка, може да замести документа за наблюдение.

8. Формулярите за документите за наблюдение и извлеченията от тях се издават в два екземпляра, един екземпляр, обозначен „Екземпляр за получателя“ и носещ номер 1, се издава на заявителя, а другият, обозначен „Екземпляр за компетентния орган“ и носещ номер 2, се съхранява от органа, издаващ документа. За административни цели компетентният орган може да добави допълнителни екземпляри към формуляр 2.

9. Формулярите се отпечатват на бяла хартия, без механични дефекти, подготвена за писане и тежаща между 55 и 65 грама на квадратен метър. Техният размер е 210 × 297 mm; разстоянието между редовете е 4,24 mm (една шеста от инча); подредбата на формулярите се спазва точно. Двете страни на екземпляр № 1, който представлява самият документ за наблюдение, в допълнение имат отпечатан фон от тънки линии в жълт цвят (гийош мотив), така че да бъде разкрито всякакво подправяне с механични или химически средства.

10. Държавите-членки са отговорни за отпечатването на формулярите. Формулярите могат също да бъдат отпечатвани от печатници, определени от държавата-членка на установяване. В последния случай на всеки формуляр трябва да присъства забележка, отразяваща това определяне от държавата-членка. Всеки формуляр съдържа името и адреса на печатницата или знак, позволяващ тя да бъде идентифицирана.

Член 13

Когато в рамките на осем работни дни след края на консултациите, посочени в членове 3 и 4, вносът на даден продукт не е подложен на предварително общностно наблюдение, Комисията може да въведе съгласно член 18 наблюдение, ограничено до вноса в един или повече региони на Общността.

Член 14

1. Продуктите, намиращи се под регионално наблюдение, могат да бъдат допуснати за свободно движение в съответния регион само срещу представяне на документ за наблюдение. Такъв документ се издава от компетентния орган, определен от съответната(ите) държава(и)-членка(и), безплатно, за всякакви поискани количества и в рамките на максимум пет работни дни след получаването от националния компетентен орган на заявление от който и да било общностен вносител, независимо

от неговото място на установяване в Общността. Това заявление се счита за получено от националния компетентен орган не по-късно от три работни дни след подаването, освен ако не е предвидено друго. Документите за наблюдение могат да бъдат използвани само дотогава, докато режимът на либерализиране на вноса е в сила спрямо съответните сделки.

2. Прилага се член 12, параграф 2.

Член 15

1. В случай на общностно или регионално наблюдение държавите-членки съобщават на Комисията в първите десет дни на всеки месец:

- а) в случай на предварително наблюдение — подробна информация за сумите (изчислени на базата на цени CIF) и за количествата стоки, за които са били издадени документи за наблюдение през предходния период;
- б) във всички случаи — подробна информация за вноса, осъществен през периода, предхождащ този, посочен в буква а).

Предоставената от държавите-членки информация се разбива по продукти и по страни.

Могат да бъдат установени различни разпоредби по същото време и съгласно същата процедура като тази за поставянето под наблюдение.

2. Когато естеството на продуктите или специални обстоятелства го изискват, Комисията може, по искане на държава-членка или по своя собствена инициатива, да промени периодичността на предоставяне на информацията.

3. Комисията информира съответно държавите-членки.

ГЛАВА V

Защитни мерки

Член 16

1. Когато даден продукт се внася в Общността в толкова увеличени количества и/или при такива условия, че е причинена или съществува заплаха да бъде причинена сериозна вреда на общностните производители, с цел да защити интересите на Общността Комисията може, по искане на държава-членка или по своя собствена инициатива:

- а) да ограничи срока на валидност на документите за наблюдение по смисъла на член 12, които трябва да бъдат издадени след влизането в сила на тази мярка;

- б) да промени правилата за внос на разглеждания продукт, като постави неговото допускане за свободно движение в зависимост от представянето на разрешение за внос, предоставено съгласно разпоредбите и ограниченията, която тя определя.

Посочените в букви а) и б) мерки влизат в сила незабавно.

2. По отношение на членките на СТО предвидените в параграф 1 мерки се вземат само когато са изпълнени двете условия, посочени в първа алинея от същия параграф.

3. При установяването на квота се отчита по-специално:

- а) стремежът да се поддържат, доколкото е възможно, традиционните търговски потоци;
- б) обемът на стоките, изнесени съгласно договори, сключени при нормални условия преди влизането в сила на защитна мярка по смисъла на настоящата глава, когато Комисията е била уведомена за тези договори от заинтересованата държава-членка;
- в) необходимостта да се избегне рискът от непостигане на целта, която се преследва с установяването на квотата.

Нивото на всяка квота не трябва да бъде по-ниско от средното ниво на вноса, осъществен през трите последни представителни години, за които са налице статистически данни, освен ако е необходимо различно ниво, което да предотврати настъпването или да поправи последиците от сериозна вреда.

4. В случай че квотата е разпределена между страни доставчици, разпределението може да бъде съгласувано със страните доставчици, имащи съществен интерес от внос в Общността на дадения продукт.

Ако това не стане, квотата се разпределя между тези страни доставчици пропорционално на техния дял във вноса в Общността на дадения продукт, осъществен през предходен представителен период, като се отчитат всички специфични фактори, засегнали или можещи да засегнат търговията с този продукт.

Все пак, при положение че спазва задължението си да следи, че консултациите се провеждат под егидата на Комитета по защитни мерки към СТО, Общността може въпреки това да се отклони от този метод на разпределение в случай на сериозна вреда, ако вносът, произхождащ от една или няколко страни доставчици, е нараснал с процент, несъразмерен по отношение на общото нарастване на вноса от дадения продукт през предходен представителен период.

5. Мерките, посочени в настоящия член, се прилагат за всеки продукт, пуснат в свободно движение, след тяхното влизане в

сила. В съответствие с член 18 те могат да бъдат ограничени до един или няколко региона на Общността.

Все пак тези мерки не пречат на допускането за свободно движение на продукти, които вече са на път към Общността, при условие че местоназначението на последните не може да бъде променено и че тези продукти, чието допускане за свободно движение може да се осъществи по силата на членове 11 и 12 само при представянето на документ за наблюдение, са действително съпроводени от такъв документ.

6. Когато една държава-членка е поискала намесата на Комисията, последната се произнася в срок най-много до пет работни дни от получаването на искането.

Всяко решение, взето от Комисията по силата на настоящия член, се съобщава на Съвета и на държавите-членки. Всяка държава-членка може да отнесе решението до Съвета в срок от един месец след деня на съобщението.

7. Ако държава-членка отнесе до Съвета взетото от Комисията решение, Съветът може да потвърди, измени или отхвърли това решение с квалифицирано мнозинство.

Ако Съветът не се е произнесъл в срок от три месеца от сезирането, решението на Комисията се счита за отхвърлено.

Член 17

Когато интересите на Общността го изискват, Съветът, като се произнася с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, изготвено в съответствие с условията на глава III, може да приеме подходящи мерки за предотвратяване на това, даден продукт да бъде внесен в Общността в толкова увеличени количества и/или при такива условия, че да бъде причинена или да съществува заплаха да бъде причинена сериозна вреда на общностните производители на подобни или пряко конкурентни продукти.

Прилагат се член 16, параграфи 2—5.

Член 18

Когато стане ясно, главно въз основа на факторите, посочени в член 10, че условията, установени за приемане на мерки съгласно членове 11 и 16, са изпълнени в един или няколко региона на Общността, Комисията, след като е проучила алтернативните решения, може да разреши по изключение прилагането на мерки за наблюдение или на защитни мерки, ограничени до този регион или тези региони, ако сметне, че такива мерки, приложени на такова равнище, са по-подходящи от мерките, приложими в цялата Общност.

Тези мерки трябва да бъдат временни и трябва да възпрепятстват възможно най-малко функционирането на вътрешния пазар.

Тези мерки се приемат съгласно разпоредбите, установени в членове 11 и 16.

Член 19

Никаква защитна мярка не може да бъде прилагана за продукт, произхождащ от развиваща се страна — членка на СТО, доколкото делът на тази страна във вноса в Общността на дадения продукт не надхвърля 3 %, при условие че развиващите се страни — членки на СТО, чийто дял във вноса в Общността е по-малък от 3 %, не формират заедно повече от 9 % от общия внос в Общността на дадения продукт.

Член 20

1. Срокът на действие на защитните мерки трябва да бъде ограничен до необходимия период за предотвратяване или поправяне на последиците от сериозна вреда и да улеснява приспособяването на общностните производители. Този период не трябва да надхвърля четири години, включително периода на прилагане на евентуална временна мярка.

2. Този първоначален период може да бъде продължен, с изключение на мерките, посочени в член 16, параграф 4, трета алинея, ако е определено, че:

- а) защитната мярка продължава да е необходима за предотвратяване или за поправяне на последиците от сериозна вреда;
- б) има доказателства, че общностните производители са в процес на приспособяване.

3. Мерките за продължаване се приемат в съответствие с условията на глава III и съгласно същите процедури като първоначалните мерки. Мерките с така продължен срок на действие не могат да бъдат по-ограничителни, отколкото са били в края на първоначалния период.

4. Ако срокът на действие на защитната мярка надхвърли една година, мярката трябва да бъде постепенно либерализирана през редовни интервали от време през срока на прилагане, включително този на продължаване.

5. Общият срок на прилагане на защитна мярка, включително срокът на прилагане на всяка временна мярка, първоначалният срок на прилагане и евентуалното му продължаване, не може да надхвърля осем години.

Член 21

1. Докато са в действие наблюдение или защитна мярка, прилагани съгласно глави IV и V, се провеждат консултации в рамките на комитета по искане на държава-членка или по инициатива на Комисията. В случай на защитни мерки, чиято продължителност надхвърля три години, Комисията пристъпва към консултации най-късно в средата на срока на прилагане на мярката. Тези консултации имат за цел:

- а) да проучат последиците от тази мярка;
- б) да определят дали и в каква степен е уместно да се ускори ритъмът на либерализиране;
- в) да се провери дали прилагането на мярката продължава да бъде необходимо.

2. Когато в резултат на консултациите, посочени в параграф 1, Комисията прецени, че дадена мярка за наблюдение или защитна мярка, посочена в членове 11, 13, 16, 17 и 18, следва да бъде отхвърлена или изменена, тя действа по следния начин:

- а) когато Съветът е приел тази мярка, Комисията му предлага нейното отхвърляне или изменение. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство;
- б) във всички други случаи Комисията изменя или отхвърля общностните защитни мерки и мерките за наблюдение.

Когато решението засяга регионални мерки за наблюдение, то се прилага от шестия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 22

1. Не може да се прилага нова защитна мярка за вноса на продукт, който вече е бил обект на защитна мярка, като това важи за срок, равен на срока на прилагане на предходната мярка. Този срок не може да бъде по-кратък от две години.

2. Независимо от параграф 1 защитна мярка от сто и осемдесет дни или по-малко може да бъде отново прилагана за вноса на даден продукт:

- а) ако е изтекла най-малко една година от датата на въвеждане на защитната мярка за вноса на този продукт; и
- б) ако такава защитна мярка не е била прилагана за същия продукт повече от два пъти за период от пет години, предхождащ непосредствено датата на въвеждане на мярката.

ГЛАВА VI

Заключителни разпоредби

Член 23

Когато интересите на Общността изискват това, Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, може да приеме подходящи мерки, за да се позволи упражняването на правата или изпълнението на задълженията на Общността или на всички нейни държави-членки в международен план, по-специално в областта на търговията със стоки.

Член 24

1. Настоящият регламент не препятства изпълнението на задълженията, произтичащи от специалните правила, съдържащи се в сключените между Общността и трети страни споразумения.

2. Без да се засягат други общностни разпоредби, настоящият регламент не препятства приемането или прилагането от държавите-членки:

- а) на забрани, на количествени ограничения или на мерки за наблюдение, основани на обществен морал, обществен ред или обществената сигурност, опазване на здравето и живота на хората, животните или опазването на растенията, защитата на националните богатства, притежаващи художествена, историческа или археологическа стойност, или защитата на индустриалната и търговската собственост;
- б) на специални формалности относно обмяната на валута;
- в) на формалности, въведени при прилагането на международните споразумения съгласно Договора.

Държавите-членки информират Комисията за мерките или формалностите, които предвиждат да въведат или да изменят в съответствие с първа алинея.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 февруари 2009 година.

В случай на крайна спешност въпросните национални мерки или формалности се съобщават на Комисията от момента на тяхното приемане.

Член 25

1. Настоящият регламент не засяга изпълнението на актовете, създаващи обща организация на земеделските пазари, или на общностните административни разпоредби или националните административни разпоредби, които произтичат от тях, нито прилагането на специфични актове, приложими за стоки, които са резултат от преработка на селскостопански продукти. Той се прилага в допълнение към тези актове.

2. Ако продуктите са обхванати от актовете, посочени в параграф 1, членове 11—15 и член 22 не се прилагат за продуктите, за които общностните правила в областта на търговията с трети страни изискват представянето на сертификат или друг документ на внос.

Членове 16, 18 и 21—24 не се прилагат за продуктите, за които тези правила предвиждат прилагането на количествени ограничения за вноса.

Член 26

Регламент (ЕО) № 3285/94, изменен с актовете, изброени в приложение II, се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение III.

Член 27

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

За Съвета
Председател
I. LANGER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

ДОКУМЕНТ ЗА НАБЛЮДЕНИЕ

1 Екземпляр на получателя	1. Получател <i>(имена, пълен адрес, страна, номер по ДДС)</i>	2. Изходящ номер
		3. Предложени място и дата на внос
		4. Орган, отговорен за издаването <i>(наименование, адрес и телефонен номер)</i>
	5. Декларатор/представител (ано е приложимо) <i>(име и пълен адрес)</i>	6. Страна на произход <i>(и код по геономенклатурата)</i>
		7. Страна на доставка <i>(и код по геономенклатурата)</i>
		8. Последен ден на валидност
1	9. Описание на стоките	10. Код по КН и категория
		11. Количество в килограми (нето тегло) или в допълнителни мерни единици
		12. Стойност в евро, цена CIF на границите на Общността
	13. Допълнителни забележки	
	14. Заверка от компетентния орган	
	Дата:	
	Подпис:	Печат

15. ПРЕДОСТАВЯНЕ			
посочете наличното количество в колона 17, част 1 и предоставеното количество — в част 2.			
16. Нетно количество (нетно тегло или друга мерна единица, показваща мярката)		19. Митнически документ (формуляр и номер) или номер на изтеглянето и дата на предоставянето	20. Име, държава-членка, печат и подпис на предоставящия орган
17. В цифри	18. С думи за предоставеното количество		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Допълнителни страници, които трябва да бъдат прикрепени към настоящия документ.

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

ДОКУМЕНТ ЗА НАБЛЮДЕНИЕ

Екземпляр на компетентния орган	2	1. Получател <i>(име, пълен адрес, страна, номер по ДДС)</i>	2. Изходящ номер
			3. Предложени дата и място на внос
			4. Орган, отговорен за издаването <i>(наименование, адрес и телефонен номер)</i>
		5. Декларатор/представител (ако е приложимо) <i>(име и пълен адрес)</i>	6. Страна на произход <i>(и код по геономенклатурата)</i>
			7. Страна на доставка <i>(и код по геономенклатурата)</i>
			8. Последен ден на валидност
2	9. Описание на стоките		10. Код по КН и категория
			11. Количество в килограми (нетно тегло) или допълнителни единици
			12. Стойност в евро, цена CIF на границите на Общността
13. Допълнителни забележки			
14. Подпис на компетентния орган			
Дата:			
Подпис: Печат			

15. ПРЕДОСТАВЯНЕ			
посочете наличното количество в колона 17, част 1 и предоставеното количество — в част 2.			
16. Нетно количество (нетно тегло или друга мерна единица, показваща мярката)		19. Митнически документ (формуляр и номер) или номер на изтеглянето и дата на предоставянето	20. Име, държава-членка, печат и подпис на предоставящия орган
17. В цифри	18. С думи за конкретното предоставеното количество		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Допълнителни страници, които трябва да бъдат прикрепени към настоящия документ.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Отмененият регламент и списък на неговите последователни изменения

(посочени в член 26)

Регламент (ЕО) № 3285/94 на Съвета
(ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 53)

Регламент (ЕО) № 139/96 на Съвета
(ОВ L 21, 27.1.1996 г., стр. 7)

единствено член 1 и приложение I

Регламент (ЕО) № 2315/96 на Съвета
(ОВ L 314, 4.12.1996 г., стр. 1)

единствено член 1, параграф 3 и приложение III

Регламент (ЕО) № 2474/2000 на Съвета
(ОВ L 286, 11.11.2000 г., стр. 1)

единствено член 1, параграф 3 и приложение III

Регламент (ЕО) № 2200/2004 на Съвета
(ОВ L 374, 22.12.2004 г., стр. 1)

единствено член 2

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 3285/94	Настоящият регламент
Дял I	Глава I
Член 1	Член 1
Дял II	Глава II
Членове 2, 3 и 4	Членове 2, 3 и 4
Дял III	Глава III
Член 5	Член 5
Член 6, параграф 1, уводни думи	Член 6, параграф 1, първа алинея, уводно изречение, въспителни думи
Член 6, параграф 1, буква а)	Член 6, параграф 1, първа алинея, уводно изречение, финални думи и букви а), б) и в)
Член 6, параграф 1, буква б)	Член 6, параграф 1, втора алинея
Член 6, параграф 2, първа и втора алинея	Член 6, параграф 2, първа и втора алинея
Член 6, параграф 2, трета и четвърта алинея	Член 6, параграф 4, първа и втора алинея
Член 6, параграф 3	Член 6, параграф 3
Член 6, параграф 4	Член 6, параграф 5
Член 6, параграф 5	Член 6, параграф 6
Член 6, параграф 6	Член 6, параграф 7
Член 7, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 7, параграф 2, първо изречение	Член 7, параграф 2, първа алинея
Член 7, параграф 2, второ изречение	Член 7, параграф 2, втора алинея
Член 7, параграф 3	Член 7, параграф 3
Член 8, параграф 1, първа алинея	Член 8, параграф 1, първа алинея
Член 8, параграф 1, втора алинея, уводни думи	Член 8, параграф 1, втора алинея, уводни думи
Член 8, параграф 1, втора алинея, първо и второ тире	Член 8, параграф 1, втора алинея, букви а) и б)
Член 8, параграф 2	Член 8, параграф 1, трета алинея
Член 8, параграф 3	Член 8, параграф 2
Член 8, параграф 4	Член 8, параграф 3
Член 8, параграф 5	Член 8, параграф 4
Член 9, параграф 1	Член 9, параграф 1
Член 9, параграф 2, буква а)	Член 9, параграф 2
Член 9, параграф 2, буква б), първа алинея	Член 9, параграф 3, първа алинея
Член 9, параграф 2, буква б), втора алинея	Член 9, параграф 3, втора алинея
Член 9, параграф 3	Член 9, параграф 4
Член 9, параграф 4	Член 9, параграф 5
Член 10, параграф 1	Член 10, параграф 1
Член 10, параграф 2, уводни думи, първо изречение	Член 10, параграф 2, първа алинея
Член 10, параграф 2, уводни думи, второ изречение	Член 10, параграф 2, втора алинея, уводни думи

Регламент (ЕО) № 3285/94	Настоящият регламент
Член 10, параграф 2, букви а) и б)	Член 10, параграф 2, втора алинея, букви а) и б)
Дял IV	Глава IV
Членове 11—15	Членове 11—15
Дял V	Глава V
Член 16, параграфи 1 и 2	Член 16, параграфи 1 и 2
Член 16, параграф 3, буква а), уводно изречение	Член 16, параграф 3, първа алинея, уводно изречение
Член 16, параграф 3, буква а), първо, второ и трето тире	Член 16, параграф 3, първа алинея, букви а), б) и в)
Член 16, параграф 3, буква б)	Член 16, параграф 3, втора алинея
Член 16, параграф 4, буква а), първа алинея	Член 16, параграф 4, първа алинея
Член 16, параграф 4, буква а), втора алинея	Член 16, параграф 4, втора алинея
Член 16, параграф 4, буква б)	Член 16, параграф 4, трета алинея
Член 16, параграф 5, буква а)	Член 16, параграф 5, първа алинея
Член 16, параграф 5, буква б)	Член 16, параграф 5, втора алинея
Член 16, параграф 6	Член 16, параграф 6, първа алинея
Член 16, параграф 7	Член 16, параграф 6, втора алинея
Член 16, параграф 8	Член 16, параграф 7
Членове 17—19	Членове 17—19
Член 20, параграф 1	Член 20, параграф 1
Член 20, параграф 2, уводно изречение	Член 20, параграф 2, уводно изречение
Член 20, параграф 2, първо и второ тире	Член 20, параграф 2, букви а) и б)
Член 20, параграфи 3—5	Член 20, параграфи 3—5
Членове 21 и 22	Членове 21 и 22
Дял VI	Глава VI
Член 23	Член 23
Член 24, параграф 1	Член 24, параграф 1
Член 24, параграф 2, буква а), уводно изречение	Член 24, параграф 2, първа алинея, уводно изречение
Член 24, параграф 2, буква а), подточки i)—iii)	Член 24, параграф 2, първа алинея, букви а)—в)
Член 24, параграф 2, буква б), първо изречение	Член 24, параграф 2, втора алинея
Член 24, параграф 2, буква б), второ изречение	Член 24, параграф 2, трета алинея
Член 25	Член 25
Член 26	—
Член 27	—
—	Член 26
Член 28	Член 27
Приложение I	Приложение I
—	Приложение II
—	Приложение III

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 261/2009 НА КОМИСИЯТА**от 30 март 2009 година****за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 31 март 2009 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 30 март 2009 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

*Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	JO	68,6
	MA	50,1
	TN	134,4
	TR	96,3
	ZZ	87,4
0707 00 05	JO	155,5
	MA	55,7
	TR	167,4
	ZZ	126,2
0709 90 70	MA	39,1
	TR	135,0
	ZZ	87,1
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	46,5
	IL	60,4
	MA	52,6
	TN	48,5
	TR	77,1
	ZZ	57,0
0805 50 10	TR	47,9
	ZZ	47,9
0808 10 80	AR	88,1
	BR	72,6
	CA	78,6
	CL	69,5
	CN	72,5
	MK	23,7
	US	106,3
	UY	58,9
	ZA	83,6
	ZZ	72,6
0808 20 50	AR	78,2
	CL	79,6
	CN	50,9
	US	194,4
	ZA	89,3
	ZZ	98,5

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 262/2009 НА КОМИСИЯТА

от 30 март 2009 година

за определяне на изисквания за координираното разпределение и използване на кодове за запитване в режим S за Единното европейско небе

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 552/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. относно оперативната съвместимост на европейската мрежа за управление на въздушното движение (Регламент за оперативна съвместимост)⁽¹⁾, и по-специално член 3, параграф 5 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 549/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. за определяне на рамката за създаването на Единно европейско небе (Рамков регламент)⁽²⁾, и по-специално член 8, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) Режим S (селекция) представлява съвместна техника за наблюдение за целите на контрола на въздушното движение. Той прави възможно селективното запитване на въздухоплавателни средства, както и извличането на данни от въздушното пространство, с помощта на които могат да бъдат разработени нови функционални възможности за управлението на въздушното движение. Проектирането на системи, които поддържат възможност за запитване на отделни въздухоплавателни средства посредством режим S (наричани по-долу „устройства за запитване в режим S“), изисква използване на кодове за запитване в режим S за откриване и наблюдение на въздухоплавателни средства, оборудвани с транспондери, работещи в режим S.
- (2) За да бъде гарантирана безопасността на системите за наблюдение на въздушното движение, е важно районите на радарно покритие на двете устройства за запитване в режим S, които използват едни и същи кодове за запитване, да не се припокриват, освен ако са групирани в кълъстер или ако са налице други подходящи оперативни предпазни мерки.
- (3) Съществува необходимост от ефективно координиране на разпределението и използването на посочените кодове за запитване с оглед да бъде подкрепено внедряването на все повече устройства за запитване в режим S, както и да бъде разрешен проблемът с недостига на кодове за запитване, които са на разположение за запитване на въздухоплавателните средства.
- (4) На Евроконтрол бе даден мандат съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 549/2004 да разработи изисквания за разпределение и използване на кодове за запитване в режим S (наричани по-долу „кодове за запитване“). Настоящият регламент се основава на получения в резултат на това мандатен доклад от 2 януари 2008 г.

- (5) Първоначално, по технически причини, като кодове за запитване бяха определени и използвани само идентифициращи кодове за запитване (наричани по-долу „кодове П“) от 0 до 15. Поради очаквания значителен брой устройства, извършващи запитвания в режим S, по-късно бяха взети мерки, позволяващи използването на допълнителни идентифициращи кодове за наблюдение (наричани по-долу „кодове SI“) от 1 до 63.
- (6) Обикновено използването на кодове SI изисква всички целеви устройства в режим S, намиращи се в обхвата на устройствата за запитване в режим S, да бъдат оборудвани за тази цел. Евроконтрол обаче разработи технически спецификации за работа с кодовете П/SI, които биха позволили ранно използване на кодовете SI от устройствата за запитване в режим S, дори в среда, в която не всички целеви устройства в режим S са оборудвани за работа с кодовете SI. Следователно от операторите в режим S следва да се изиска да осигурят техническите условия за работата с код П/SI.
- (7) Евроконтрол създаде служба за централизирано разпределение на кодове за запитване, предоставяно чрез системата за разпределение на кодовете за запитване. От държавите-членки следва да се изисква да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че системата за разпределение на кодовете за запитване предоставя информация, поддържаща съвместимостта на ключовите елементи при разпределението на кодове за запитване. Тези ключови елементи следва да бъдат посочени ясно.
- (8) Следва да бъдат определени общи процедури, за да се гарантира, че ключовите елементи при разпределението на кодовете за запитване се изпълняват правилно. Те следва да вземат предвид съответните разпоредби на Международната организация за гражданска авиация (наричана по-долу ICAO).
- (9) Операторите в режим S и доставчиците на обслужване на въздушното движение следва да предприемат подходящи мерки за откриване и смекчаване на въздействието на евентуални конфликти между кодовете за запитване.
- (10) Настоящият регламент следва да не обхваща военните операции и обучения, посочени в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 549/2004.
- (11) Ограничен брой кодове за запитване се запазва изключително за ползване и управление от военни формирования, включително междуправителствени организации, по-конкретно Организацията на Северноатлантическия договор. Следователно устройства за запитване в режим S, които използват тези кодове, следва да не бъдат предмет на процеса за координирано разпределение. От държавите-членки се изисква обаче да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че използването на тези кодове за запитване не оказва отрицателно въздействие върху безопасността на общото въздушно движение.

⁽¹⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 26.

⁽²⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 1.

- (12) Код за запитване 0 е запазен от ICAO за полети без назначен код. Устройства за запитване в режим S, които използват код 0 съгласно стандартите и препоръчаните практики на ICAO, не трябва да бъдат предмет на процеса за координирано разпределение.
- (13) Код П 14 е запазен за съвместно ползване от системи за изпитване. Откриването на целеви устройства в режим S не може да бъде гарантирано, когато няколко системи за изпитване функционират едновременно. Операторите на системи за изпитване в режим S, които трябва да провеждат временни опити, изискващи среда без наличие на конфликти, следва да гарантират подходящо двустранно съгласуване с другите оператори на системи за изпитване в режим S.
- (14) Службата за централизирано разпределение на кодове за запитване следва да предостави на държавите-членки и на операторите в режим S план за разпределение на кодовете за запитване, който гарантира безопасно и ефективно използване на кодовете за запитване, както и да актуализира същия. Планът за разпределение следва да бъде одобрен от държавите-членки, за които той се отнася.
- (15) Следва да бъде създаден механизъм за намиране на решение в ситуации, в които не е възможно своевременното получаване на одобрение за плана за разпределение на кодовете за запитване.
- (16) С оглед на поддържането или повишаването на съществуващите равнища на безопасност на операциите, от държавите-членки следва да се изисква да гарантират, че заинтересованите страни правят оценка на безопасността, включваща процеси за определяне на опасностите и за оценка и намаляване на риска. Хармонизираното осъществяване на тези процеси по отношение на системите, обхванати от настоящия регламент, налага определянето на конкретни изисквания за безопасност за всички изисквания за оперативна съвместимост и работа.
- (17) В съответствие с член 3, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 552/2004 правилата за прилагане за оперативната съвместимост следва да описват конкретните процедури за оценка на съответствието, които се използват за оценка на съответствието или на годността за използване на компонентите, както и за проверка на системите.
- (18) Нивото на развитие на пазара на компоненти, за които се прилага настоящият регламент, е такова, че тяхното съответствие или годност за използване могат да бъдат задоволително оценявани чрез вътрешен производствен контрол, използвайки процедурите, основаващи се на модул А от Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Решение № 93/465/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾.
- (19) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за единно небе,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящият регламент определя изискванията за координираното разпределение и използване на кодове за запитване в режим S (наричани по-долу „кодове за запитване“) с цел постигане на безопасно и ефективно функциониране на наблюдението на въздушното движение и координация между гражданската и военната авиация.
2. Настоящият регламент се прилага за приемливи устройства за запитване в режим S и свързаните с тях системи за наблюдение, техните компоненти и свързаните с тях процедури, когато те поддържат координираното разпределение или използване на приемливи кодове за запитване.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, предвидени в член 2 от Регламент (ЕО) № 549/2004.

Прилагат се и следните определения:

1. „устройство за запитване в режим S“ е система, съставена от антена и електроника, която поддържа възможност за запитване на отделни въздухоплавателни средства посредством режима на селекция, познат като режим S;
2. „код за запитване“ е идентифициращ код за запитване или идентифициращ код за наблюдение, използван за многостранна блокировка, а евентуално и за протоколи за комуникация;
3. „идентифициращ код за запитване“ (наричан по-долу „код П“) е код за запитване в режим S, чиято стойност варира между 0 и 15, който може да бъде използван както за многостранна блокировка, така и за протоколи за комуникация;
4. „идентифициращ код за наблюдение“ (наричан по-долу „код SI“) е код за запитване в режим S, чиято стойност варира между 1 и 63, който може да бъде използван за протоколи за многостранна блокировка, но не може да бъде използван за многостранни протоколи за комуникация;
5. „многостранна блокировка“ е протоколът, който позволява прехващане на целеви устройства в режим S и блокировка от няколко запитващи устройства в режим S, които имат припокриващ се обхват;
6. „многостранни протоколи за комуникация“ са протоколите, използвани за координация в зоните на припокриване на обхвата на устройствата за запитване в режим S, като контролът на комуникациите се извършва чрез многократен обмен;
7. „целево устройство в режим S“ е платформа, оборудвана с транспондер, работещ в режим S;

⁽¹⁾ ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 82.

8. „блокировка“ е протоколът, който позволява потискане на отговори на общо повикване в режим S от вече прехванати целеви устройства в режим S;
9. „оператор в режим S“ е лице, организация или предприятие, които експлоатират или предлагат да експлоатират устройство за запитване в режим S, включително:
- а) доставчици на аеронавигационно обслужване;
 - б) производителни на устройства за запитване в режим S;
 - в) летишни оператори;
 - г) изследователски организации;
 - д) всяка друга организация, която има право да експлоатира устройства за запитване в режим S;
10. „разпределение на кодовете за запитване“ представлява определяне на стойности поне за всички ключови елементи при разпределението на кодовете за запитване, изброени в приложение II, част Б;
11. „система за разпределение на кодовете за запитване“ е система в рамките на Европейската мрежа за управление на въздушното движение и свързаните с нея процедури, чрез която на операторите в режим S от държавите-членки се осигурява служба за централизирано разпределение на кодове за запитване (наричана по-долу „служба за разпределение на кодове за запитване“), която обработва заявленията за кодове за запитване и разпространява предложение за план за разпределение на кодовете за запитване;
12. „заявление за код за запитване“ е заявление от оператор в режим S за разпределение на код за запитване;
13. „предложение за план за разпределение на кодовете за запитване“ е предложение на пълен набор от разпределения на IC (кодове за запитване), представено за одобрение на държавите-членки от службата за разпределение на кодовете за запитване;
14. „план за разпределение на кодовете за запитване“ е последният одобрен пълен набор от разпределения на кодове за запитване;
15. „приемливо устройство за запитване в режим S“ е устройство за запитване в режим S, за което е изпълнено поне едно от следните условия:
- а) устройството за запитване разчита поне частично на запитвания за общо повикване и отговори в режим S за прехващане на целеви устройства в режим S; или
 - б) устройството за запитване блокира прехванатите целеви устройства в режим S в отговор на запитвания за общо повикване в режим S, постоянно или периодично, частично или цялостно по отношение на покритието; или
 - в) устройството за запитване използва многостранни протоколи за комуникация за приложения за линия за предаване на данни;
16. „приемлив код за запитване“ означава всеки от кодовете II и SI, освен:
- а) код II 0;
 - б) кодовете за запитване, запазени за управление и разпределение от военни формирования, включително междуправителствени организации, по-конкретно Организацията на Северноатлантическия договор;
17. „запитвания за общо повикване в режим S“ са съобщенията, които обикновено се използват от устройствата за запитване в режим S за прехващане на целеви устройства, които навлизат в тяхната зона на покритие;
18. „оперативен код за запитване“ е всеки приемлив код за запитване, различен от код II 14;
19. „компетентна държава-членка“ е:
- а) за доставчиците на аеронавигационно обслужване — държавата-членка, която е сертифицирала доставчика съгласно Регламент (ЕО) № 2096/2005 на Комисията ⁽¹⁾;
 - б) в останалите случаи — държавата-членка, в чиято зона на отговорност операторът в режим S експлоатира или възнамерява да експлоатира приемливо устройство за запитване в режим S;
20. „конфликт между кодовете за запитване“ е некоординирано припокриване на две или повече устройства за запитване в режим S, които функционират в рамките на един и същ код за запитване, което означава, че дадено въздухоплавателно средство би могло да остане нерегистрирано от нито едно от устройствата за запитване в режим S;
21. „мониторинг на конфликтите между кодовете за запитване“ е прилагане на технически или процедурни средства от страна на оператора в режим S с цел установяване на въздействието на конфликтите между кодовете за запитване с тези на други устройства за запитване в режим S върху данните от наблюдението, предоставяни от собствените устройства за запитване в режим S;
22. „последователност на прилагане“ е обвързана с времето последователност на прилагане на разпределението на кодовете за запитване, с която операторите в режим S трябва да се съобразяват, за да бъдат избегнати временни конфликти между кодовете за запитване;

⁽¹⁾ ОВ L 335, 21.12.2005 г., стр. 13.

23. „съответстващ код II“ е код, който е декодиран от транспондер, работещ в режим S, който не поддържа кодове SI, при запитване за общо повикване в режим S, съдържашо код SI, който се използва от този транспондер за закодиране на отговора на общото повикване;
24. „карта на блокировка“ е набор от данни за конфигурацията на устройствата за запитване, който определя къде и как да бъде приложена блокировка на целеви устройства в режим S.

Член 3

Изисквания по отношение на оперативната съвместимост и работата

Операторите в режим S гарантират, че електронният компонент, изпълняващ функцията на радарна глава на техните устройства за запитване в режим S, които използват оперативен код за запитване:

1. поддържа използването на кодове SI и II в съответствие с разпоредбите на Международната организация за гражданска авиация, посочени в приложение I, точка 1;
2. поддържа използването на код II/SI в съответствие с разпоредбите, посочени в приложение III.

Член 4

Свързани процедури за операторите в режим S

1. Операторите в режим S експлоатират само приемливи устройства за запитване в режим S, като използват приемливи кодове за запитване, ако за целта на тях са разпределени кодове за запитване от компетентната държава-членка.
2. Операторите в режим S, които възнамеряват да експлоатират или експлоатират приемливо устройство за запитване в режим S, за което не е извършено разпределение на кодове за запитване, подават заявление за код за запитване до компетентната държава-членка съгласно изискванията, посочени в приложение II, част А.
3. Операторите в режим S спазват ключовите елементи от разпределението на кодовете за запитване, което са получили, както е описано в приложение II, част Б.
4. Операторите в режим S информират компетентната държава-членка поне веднъж на всеки 6 месеца относно всяка промяна в планирането на инсталацията или в работното състояние на приемливите устройства за запитване в режим S във връзка с който и да било от ключовите елементи при разпределянето на кодовете за запитване, изброени в приложение II, част Б.
5. Операторите в режим S гарантират, че всяко от техните устройства за запитване в режим S използва изключително кодовете за запитване, които са разпределени за него.

Член 5

Свързани процедури за държавите-членки

1. Държавите-членки проверяват валидността на получените от операторите в режим S заявления, преди да ги предоставят за

координиране посредством системата за разпределение на кодовете за запитване. Проверката на валидността обхваща ключовите елементи, описани в приложение II, част А.

2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че системата за разпределение на кодовете за запитване:

- a) проверява дали заявленията за кодове за запитване отговарят на изискванията относно формата и данните;
 - b) проверява заявленията за кодове за запитване за цялостност, точност и навременност;
 - в) в рамките на максимум 6 календарни месеца от подаване на заявлението:
 - i) извършва симулации на актуализиране на плана за разпределение на кодове за запитване въз основа на подадените заявления;
 - ii) изготвя предложение за актуализиране на плана за разпределение на кодовете за запитване, което да бъде одобрено от засегнатите от него държави-членки;
 - iii) гарантира, че предложеното актуализиране на плана за разпределение на кодовете за запитване изпълнява във възможно най-голяма степен оперативните изисквания от заявленията за кодове за запитване, както те са описани от ключови елементи ж), з) и и), изброени в приложение II, част А;
 - iv) актуализира и предоставя на държавите-членки плана за разпределение на кодовете за запитване непосредствено след неговото одобрение, без да се засягат националните процедури за предоставяне на информация относно устройствата за запитване в режим S, експлоатирани от военните.
3. Промените в плана за разпределение на кодовете за запитване подлежат на одобрение от всички държави-членки, които са засегнати от актуализирането на плана.

4. В случай на разногласие относно посочените в параграф 3 от настоящия член промени засегнатите държави-членки повдигат въпроса пред Комисията с цел предприемане на действия. Комисията действа в съответствие с процедурата, посочена в член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 549/2004.

5. Посочените в параграф 3 държави-членки гарантират, че останалите държави-членки са уведомени относно одобренията на техните планове за разпределение на кодовете за запитване посредством системата за разпределение на кодовете за запитване.

6. Посочените в параграф 3 държави-членки гарантират, че в рамките на 14 календарни дни от получаването на актуализирания план за разпределение промените в разпределението на кодовете за запитване, които произтичат от актуализирането на плана за разпределение на кодовете за запитване, се съобщават на съответните оператори в режим S, които оперират под техния контрол.

7. Поне веднъж на всеки 6 месеца посредством системата за разпределение на кодове за запитване държавите-членки предоставят на другите държави-членки актуализирана информация относно разпределението и използването на кодовете за запитване от приемливите устройства за запитване в режим S в рамките на тяхната зона на отговорност.

8. Когато има припокриване между обхвата на устройство за запитване в режим S, намиращо се в зоната на отговорност на една държава-членка, и обхвата на устройство за запитване в режим S, намиращо се в зоната на отговорност на трета страна, съответната държава-членка:

- a) гарантира, че въпросната трета страна е информирана относно изискванията за безопасност, свързани с разпределението и използването на кодовете за запитване;
- b) предприема необходимите мерки за координиране с третата страна на използването на кодовете за запитване.

Член 6

Свързани процедури за доставчиците на обслужване на въздушното движение

Доставчиците на обслужване на въздушното движение не могат да използват данни от устройствата за запитване в режим S, които функционират под отговорността на трета страна, ако разпределението на кодовете за запитване не е било координирано.

Член 7

Изисквания във връзка с извънредни ситуации

1. Доставчиците на обслужване на въздушното движение оценяват възможното въздействие на конфликти между кодовете за запитване върху обслужването на въздушното движение, както и съответстващата потенциална загуба на данни от наблюдението на целевите устройства в режим S от засегнатите устройства за запитване в режим S, като бъдат взети предвид техните оперативни изисквания и наличното дублиране.

2. Освен ако оценката покаже, че потенциалната загуба на данни от наблюдението на целевите устройства в режим S няма отражение върху безопасността, операторите в режим S:

- a) прилагат средства за наблюдение с цел разкриване на конфликти между кодовете на запитване, предизвикани от други устройства за запитване в режим S, които оказват въздействие върху приемливите устройства за запитване в режим S, които те експлоатират с който и да било оперативен код за запитване;
- b) гарантират, че разкриването на конфликти между кодовете за запитване, постигнато чрез прилагане на средства за наблюдение, се извършва своевременно и в рамките на покритие, което е в съответствие с техните изисквания за безопасност;
- v) определят и прилагат според случая аварийен режим на работа с цел смекчаване на въздействието на възможните опасности от конфликти между кодовете за запитване върху който и да било оперативен код, определен в оценката, посочена в параграф 1;
- г) гарантират, че приложеният аварийен режим на работа не създава конфликти между кодовете за запитване с други

устройства за запитване в режим S, посочени в плана за разпределение на кодовете.

3. Операторите в режим S докладват на компетентната държава-членка всеки конфликт между кодовете за запитване, който засяга приемливи устройства в режим S, които те експлоатират с който и да било оперативен код за запитване, както и предоставят свързаната информация на другите оператори в режим S посредством системата за разпределение на IC.

Член 8

Гражданско-военна координация

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че военните единици, експлоатиращи приемливи устройства за запитване в режим S с който и да било код за запитване с изключение на код II 0 и други кодове, които са запазени за управление от военни формирования, отговарят на разпоредбите на членове от 3 до 7 и член 12.

2. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че военните единици, експлоатиращи устройства за запитване в режим S с код II 0 или други кодове за запитване, които са запазени за управление от военни формирования, наблюдават изключителното използване на тези кодове за запитване, за да бъде избегнато неkoordinираното използване на който и да било приемлив код за запитване.

3. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че разпределението и използването на кодове за запитване от военни единици не оказва отрицателно въздействие върху безопасността на общото въздушно движение.

Член 9

Изисквания за безопасност

1. Операторите в режим S гарантират, че възможните опасности от конфликти между кодовете за запитване, които засягат техните устройства за запитване в режим S, се оценяват по подходящ начин и тяхното въздействие се смекчава.

2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всички промени в съществуващите системи и свързаните процедури, посочени в член 1, параграф 2, или въвеждането на подобни нови системи и процедури се предхождат от оценка на безопасността, включително определяне на опасностите и процес за оценка на риска и намаляването му, осъществявани от заинтересованите страни.

3. За целите на оценката на безопасността, предвидена в параграф 2, изискванията, посочени в членове от 4 до 8 и член 12, се разглеждат и като минимални изисквания за безопасност.

Член 10

Оценка на съответствието

Преди издаването на декларацията на ЕО за съответствие или годност за употреба, посочена в член 5 от Регламент (ЕО) № 552/2004, производителите на компоненти на системите, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, или техни упълномощени представители, установени в Общността, оценяват съответствието или годността за употреба на тези компоненти в съответствие с изискванията, предвидени в приложение IV, част А от настоящия регламент.

Член 11**Проверка на системите**

1. Доставчиците на аеронавигационно обслужване, които могат да демонстрират или са демонстрирали, че изпълняват условията, посочени в приложение V, провеждат проверка на системите, посочени в член 1, параграф 2, в съответствие с изискванията, посочени в приложение VI, част А.

2. Доставчиците на аеронавигационно обслужване, които могат да демонстрират, че изпълняват условията, посочени в приложение V, възлагат на посочен компетентен орган проверка на системите, посочени в член 1, параграф 2. Тази проверка се провежда в съответствие с изискванията, посочени в приложение VI, част Б.

Член 12**Допълнителни изисквания**

1. Операторите в режим S гарантират, че техните служители, които отговарят за прилагането на разпределението на кодовете за запитване, са своевременно запознати със съответните разпоредби от настоящия регламент и са подходящо обучени за служебните си задължения.

2. Операторите в режим S:

- а) изготвят и поддържат работни наръчници за работа в режим S, съдържащи необходимите инструкции и информация, за да позволят на персонала, който отговаря за прилагането на разпределението на кодовете за запитване, да прилага разпоредбите на настоящия регламент;
- б) гарантират, че наръчниците, посочени в буква а), са достъпни и актуални, като техните актуализация и разпространение са обект на съответно управление на качеството и на конфигуриране на документацията;

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 30 март 2009 година.

в) гарантират, че работните методи и оперативните процедури, необходими за прилагане на разпределението на кодовете за запитване, са в съответствие със съответните разпоредби, определени в настоящия регламент.

3. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че персоналът, отговарящ за разпределението на кодовете за запитване, е своевременно запознат със съответните разпоредби от настоящия регламент и е подходящо обучен за служебните си задължения.

4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че службата за централизирано разпределение на кодове за запитване:

- а) изготвя и поддържа работни наръчници, съдържащи необходимите инструкции и информация, за да позволи на персонала да прилага разпоредбите на настоящия регламент;
- б) гарантира, че наръчниците, посочени в буква а), са достъпни и актуални, като тяхната актуализация и разпространение са предмет на съответно управление на качеството и на конфигуриране на документацията;
- в) гарантира, че работните методи и оперативните процедури са в съответствие със съответните разпоредби, определени в настоящия регламент.

Член 13**Влизане в сила и прилагане**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3 се прилага от 1 януари 2011 г.

За Комисията
Antonio TAJANI
Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Разпоредби на Международната организация за гражданска авиация, посочени в член 3, параграф 1 и приложение III, точка 2

1. Глава 3 „Контролни радарни системи“, раздел 3.1.2.5.2.1.2 „IC: код за запитване“ от приложение 10 на ИКАО „Аеро-навигационни телекомуникации“, том IV „Обзорен радар и системи за избягване на сблъсък във въздуха“ (трето издание, юли 2002 г., включващо изменение 77).
 2. Глава 5 „SSR в режим S за осъществяване на линия за предаване на данни въздух-земя“, раздел 5.2.9 „Формат на доклада относно възможността за осъществяване на линия за предаване на данни“ от приложение 10 на ИКАО „Аеро-навигационни телекомуникации“, том III „Комуникационни системи“ (първо издание, изменение 79).
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Част А: Изисквания относно заявленията за кодове за запитване, посочени в член 4, параграф 2 и член 5, параграфи 1 и 2

Заявлението за IC включва поне следните ключови елементи:

- а) уникален референтен номер от компетентната държава-членка;
- б) пълна информация за представителя на държавата-членка, който отговаря за координиране на разпределението на IC в режим S;
- в) пълна информация за контактната точка на оператора в режим S по отношение на въпроси, свързани с разпределението на IC в режим S;
- г) наименование на устройството за запитване в режим S;
- д) начин на използване на устройството за запитване в режим S (оперативно или тестово);
- е) местоположение на устройството за запитване в режим S;
- ж) планирана дата за първото предаване в режим S на устройството за запитване в режим S;
- з) искано покритие в режим S;
- и) конкретни оперативни изисквания;
- й) възможност за работа с код SI;
- к) възможност за работа чрез „използване на код II/SI“;
- л) възможност за работа с карти на покритие.

Част Б: Изисквания относно разпределението на кодове за запитване, посочени в член 2, параграф 10 и член 4, параграфи 3 и 4

Разпределението на IC включва поне следните елементи:

- а) съответния референтен номер от компетентната държава-членка;
- б) уникален референтен номер от службата за разпределение на IC;
- в) предишните референтни номера, ако това е необходимо;
- г) разпределените IC;
- д) ограничения в покритието на наблюдението и блокировката под формата на секторни обхвати или карта на покритието в режим S;
- е) период за прилагане, по време на който разпределението трябва да бъде въведено в устройството за запитване в режим S, посочено в заявлението;
- ж) последователност на прилагане, която трябва да бъде спазена;
- з) незадължително и във връзка с други алтернативи: препоръка за образуване на кълстери;
- и) специфични оперативни ограничения, ако това е необходимо.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Използване на код II/SI, посочено в член 3, параграф 2

1. При работа с код SI и ако е зададен подходящ оперативен параметър, устройствата за запитване в режим S прехватат целеви устройства също и чрез отговори на общо повикване, закодирани със съответстващ код II.
 2. При работа с код SI и ако е зададен подходящ оперативен параметър, устройствата за запитване в режим S, които работят с код SI, считат транспондерите, даващи отговори на общо повикване, закодирани със съответстващ код II, за транспондери, които не поддържат SI, независимо от информацията, посочена в доклада относно възможностите за осъществяване на линия за предаване на данни, определен в документа, посочен в приложение I, точка 2.
 3. При работа с код SI и ако е зададен подходящ оперативен параметър, устройствата за запитване в режим S отправят запитвания към транспондерите, които не поддържат код SI, като използват съобщения по протокола за многостранна блокировка в режим S, предвидени за работа с код II. Използваният код II е съответстващият код II.
 4. При работа с код SI и ако е зададен подходящ оперативен параметър, устройствата за запитване в режим S трябва да могат да се конфигурират от оператора да:
 - не използват блокировка за съответстващия код II за транспондерите, които не са оборудвани за работа с код SI; или
 - използват периодично блокировка за съответстващия код II за транспондерите, които не са оборудвани за работа с код SI.
 5. При работа с код II и ако е зададен подходящ оперативен параметър, устройствата за запитване в режим S се конфигурират от оператора да:
 - не използват блокировка за транспондери, които съобщават, че не поддържат работа със SI, в своя доклад относно възможностите за осъществяване на линия за предаване на данни или не могат да предоставят информация относно възможностите за осъществяване на линия за предаване на данни, или
 - използват периодично блокировка за транспондери, които съобщават, че не поддържат работа със SI, в своя доклад относно възможностите за осъществяване на линия за предаване на данни или не могат да предоставят информация относно възможностите за осъществяване на линия за предаване на данни.
 6. Когато е активирана възможността за работа с код II/SI, картите на блокировка не се вземат предвид за транспондерите, които нямат възможност за работа с код SI.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Част А: Изисквания за оценка на съответствието или годността за употреба на компонентите на системите, посочени в член 10

1. Дейностите по проверката демонстрират съответствието на компонентите, поддържащи протоколи за блокировка с кодове II и SI, както и работа с кодове II/SI, с изискванията на настоящия регламент относно оперативната им съвместимост и работа, или тяхната годност за употреба, когато тези компоненти са в действие в средата за изпитване.
2. Прилагането от страна на производителя или на негов упълномощен представител в Общността на модула, описан в част Б, се счита за подходяща процедура за оценка на съответствието, чрез която се гарантира и обявява съответствието на компонентите. Допускат се също еквивалентни или по-строги процедури.

Част Б: Модул за вътрешен производствен контрол

1. В настоящия модул е описана процедурата, с която производителят или неговият упълномощен представител в Общността, който изпълнява задълженията, посочени в точка 2, гарантира и декларира, че въпросните компоненти отговарят на изискванията на настоящия регламент. Производителят или негов упълномощен представител, установен в Общността, трябва да изготви писмена декларация за съответствие или годност за употреба в съответствие с точка 3 от приложение III към Регламент (ЕО) № 552/2004.
2. Производителят трябва да изготви техническата документация, описана в точка 4, като той или негов упълномощен представител на територията на Общността я държи, в продължение на най-малко 10 години след производството на последния компонент, на разположение на съответните национални контролни органи за проверка, както и на разположение на доставчиците на аеронавигационно обслужване, които включват тези компоненти в техните системи. Производителят или негов упълномощен представител, установен в Общността, уведомява държавите-членки за това къде и как може да бъде предоставена гореспоменатата техническа документация.
3. Ако производителят не е установен в Общността, той определя лицето/лицата, което/ито пласира/т компонентите на пазара на Общността. Това/тези лице/лица уведомява/т държавите-членки за това къде и как може да бъде предоставена посочената техническа документация.
4. Техническата документация трябва да предоставя възможност за оценка на съответствието на компонентите с изискванията на настоящия регламент. Същата трябва, доколкото това има отношение към подобна оценка, да отразява проектирането, производството и работата на компонентите.
5. Производителят или неговият упълномощен представител трябва да съхранява копие от декларацията за съответствие или годност за употреба заедно с техническата документация.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Условия, посочени в член 11

1. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да разполага в организацията с методи за докладване, които осигуряват и демонстрират безпристрастност и независимост на преценката по отношение на дейностите по проверката.
 2. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, извършва проверките с възможно най-голяма професионална точност и с възможно най-голяма техническа компетентност и не е подложен на каквито и да било въздействия и стимули, особено от финансов характер, които биха могли да повлияят на преценката или на резултатите от проверките му, особено от лица или групи от лица, засегнати от резултатите от тези проверки.
 3. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, има достъп до оборудване, което му дава възможност да извършва правилно необходимите проверки.
 4. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, е преминал солидно техническо и професионално обучение, има задоволителни знания за изискванията за проверките, които той трябва да провежда, адекватен опит за такива операции, както и способностите, изисквани за изготвянето на декларациите, архивите и протоколите, които демонстрират, че проверките са били проведени.
 5. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, е в състояние да провежда проверките си безпристрастно. Възнаграждението му не трябва да зависи от броя на извършените проверки или от резултатите от тези проверки.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Част А: Изисквания за проверката на системите, посочена в член 11, параграф 1

1. Проверката на системите демонстрира съответствието на тези системи с изискванията на настоящия регламент за оперативна съвместимост, работа, извънредни ситуации, и за безопасност за употреба в среда за извършване на оценка, която отразява оперативния контекст на тези системи. По-специално проверката на устройствата за запитване в режим S демонстрира, че:
 - системата работи правилно с код SI, включително и с код II/SI,
 - комбинацията от системите и/или процедурите за наблюдение на конфликти при IS, както и аварийният режим на работа намаляват по подходящ начин опасностите от конфликти между IS,
 - аварийният режим на работа не е в конфликт с плана за разпределение на IS.
2. Проверката на системите, посочени в член 1, параграф 2, се извършва в съответствие с подходящи и утвърдени практики за изпитване.
3. Инструментите, които се използват при проверката на системите, посочени в член 1, параграф 2, следва да притежават подходящи функционални възможности.
4. В резултат на проверката на системите, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, възникват елементите на техническото досие, което се изисква в приложение IV, точка 3 от Регламент (ЕО) № 552/2004, а така също и следните елементи:
 - описание на изпълнението,
 - протокол от проверките и изпитването, извършени преди пускането на системата в експлоатация.
5. Доставчикът на аеронавигационни услуги управлява дейностите по проверката, и в частност:
 - определя подходящата работна среда и средата за техническа оценка, отразяващи особеностите на работната среда,
 - проверява дали планът за изпитване описва интегрирането на системите, посочени в член 1, параграф 2, в работна среда и средата за техническа оценка,
 - проверява дали планът за изпитване осигурява пълно покриване на приложимите за случая изисквания на настоящия регламент за оперативна съвместимост, работа, извънредни ситуации и безопасност,
 - осигурява съответствието и качеството на техническата документация и на плана за изпитване,
 - планира организацията на изпитването, персонала, инсталирането и конфигурирането на платформата за изпитване,
 - извършва проверките и изпитването, както е посочено в плана за изпитване,
 - изготвя протокола, представящ резултатите от проверките и изпитването.
6. Доставчикът на аеронавигационни услуги трябва да гарантира, че системите, посочени в член 1, параграф 2, експлоатирани в среда за оценка на работата, отговарят на изискванията на настоящия регламент за оперативна съвместимост, работа, извънредни ситуации и безопасност.
7. При удовлетворително приключване на проверката за съответствие доставчиците на аеронавигационно обслужване изготвят декларацията на ЕО за проверка на системата и я представят на националния надзорен орган заедно с техническото досие, в съответствие с изискванията на член 6 от Регламент (ЕО) № 552/2004.

Част Б: Изисквания за проверката на системите, посочена в член 11, параграф 2

1. Проверката на системите демонстрира съответствието на тези системи с изискванията на настоящия регламент за оперативна съвместимост, работа, извънредни ситуации и за безопасност в среда за оценка, която отразява оперативния контекст на тези системи. По-специално проверката на устройствата за запитване в режим S демонстрира:
 - правилната работа с код SI, включително работа с код II/SI,

- че комбинацията от системите за наблюдение на конфликти при IC, както и аварийният режим на работа намаляват по подходящ начин опасностите от конфликти между IC,
 - че аварийният режим на работа не е в конфликт с плана за разпределение на IC.
2. Проверката на системите, посочени в член 1, параграф 2, се извършва в съответствие с подходящи и утвърдени практики за изпитване.
 3. Инструментите, които се използват при проверката на системите, посочени в член 1, параграф 2, следва да притежават подходящи функционални възможности.
 4. В резултат на проверката на системите, посочени в член 1, параграф 2 от настоящия регламент, се създават елементите на техническото досие, което се изисква в приложение IV, точка 3 от Регламент (ЕО) № 552/2004, а така също и следните елементи:
 - описание на изпълнението,
 - протокол от проверките и изпитването, извършени преди пускането на системата в експлоатация.
 5. Доставчикът на аеронавигационно обслужване определя подходящата среда за оценка на работното и техническото състояние, отразяваща особеностите на работната среда, и осигурява извършването на дейностите по проверката от посочен компетентен орган.
 6. Посоченият орган управлява дейностите по проверката, и по-специално:
 - определя подходящата среда за оценка на работното и техническото състояние, отразяваща особеностите на работната среда,
 - проверява дали планът за изпитване описва интегрирането на системите, посочени в член 1, параграф 2, в работна среда и средата за техническа оценка,
 - проверява дали планът за изпитване осигурява пълно покритие на важните за случая изисквания за оперативна съвместимост, работа, извънредни ситуации и безопасност на настоящия регламент,
 - осигурява съответствието и качеството на техническата документация и на плана за изпитване,
 - планира организацията на изпитването, персонала, инсталирането и конфигурирането на платформата за изпитване,
 - извършва проверките и изпитването, както е посочено в плана за изпитване,
 - изготвя протокола, представящ резултатите от проверките и изпитването.
 7. Посоченият орган осигурява съответствието на осъществявания обмен на информация, подпомагащ процеса на разпределение и използване на IC в режим S, интегрирани в системи, които работят в симулирана оперативна среда, с изискванията на настоящия регламент за оперативна съвместимост, работа, извънредни ситуации и за безопасност.
 8. При удовлетворително приключване на задачите по проверката посоченият орган изготвя сертификат за съответствие по отношение на проверените характеристики.
 9. След това доставчикът на аеронавигационно обслужване изготвя декларацията на ЕО за проверка на системата и я представя на националния надзорен орган заедно с техническото досие, в съответствие с изискванията на член 6 от Регламент (ЕО) № 552/2004.
-

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 21 май 2008 година

относно подписването и временното прилагане на Споразумението между Европейската общност и Ислямска република Пакистан за някои аспекти на въздухоплавателните услуги

(2009/302/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея, първо изречение от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

- (1) На 5 юни 2003 г. Съветът упълномощи Комисията да започне преговори с трети държави относно замяната на някои разпоредби в съществуващите двустранни споразумения със споразумение на Общността.
- (2) От името на Общността Комисията договори споразумение с Пакистан за някои аспекти на въздухоплавателните услуги в съответствие с механизмите и предписанията в приложението към решението на Съвета от 5 юни 2003 г. за упълномощаване на Комисията да започне преговори с трети държави за замяната на някои разпоредби в съществуващите двустранни споразумения със споразумение на Общността.
- (3) При условие възможното му сключване на по-късна дата споразумението, договорено от Комисията, следва да бъде подписано и временно прилагано,

РЕШИ:

Член 1

Подписването на Споразумението между Европейската общност и Ислямска република Пакистан за някои аспекти на въздухоплавателните услуги се одобрява от името на Общността, при условие че бъде прието решение на Съвета за сключване на посоченото споразумение.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лицето(ата), упълномощено(и) да подпише(ат) споразумението от името на Общността, при условие че бъде сключено.

Член 3

До влизането му в сила споразумението се прилага временно от първия ден на първия месец след датата, на която страните са се нотифицирали взаимно за приключването на необходимите за целта процедури.

Член 4

Председателят на Съвета е оправомощен да направи нотификацията, предвидена в член 8, параграф 2 от споразумението.

Съставено в Брюксел на 21 май 2008 година.

За Съвета
Председател
M. ZVER

СПОРАЗУМЕНИЕ**между Европейската общност и Ислямска република Пакистан за някои аспекти на въздухоплавателните услуги**

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ

от една страна, и

ИСЛЯМСКА РЕПУБЛИКА ПАКИСТАН (наричана по-долу „Пакистан“),

от друга страна,

(наричани по-долу „страните“)

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че е необходимо определени разпоредби на двустранните споразумения за въздухоплавателни услуги между няколко държави-членки на Европейската общност и Ислямска република Пакистан да бъдат приведени в съответствие с правото на Общността,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че Европейската общност има изключителна компетентност по отношение на някои аспекти, които могат да бъдат включени в двустранни споразумения за въздухоплавателни услуги между държави-членки на Европейската общност и трети държави,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че на въздушните превозвачи на Общността, установени в държава-членка, е предоставено правото на недискриминационен достъп от Европейската общност съгласно правото на Общността до въздушни маршрути между въпросната държава-членка и трети държави,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че споразуменията между Европейската общност и четирите европейски държави, изброени в приложение III, предвиждат възможността гражданите на тези държави да придобиват собственост върху въздушни превозвачи, лицензирани в съответствие с правото на Европейската общност,

КАТО ОТЧИТАТ, че всички въпроси, свързани с двустранни споразумения за въздухоплавателни услуги между държави-членки на Европейската общност и Ислямска република Пакистан, трябва да бъдат в съответствие с правото на страните по споразумението, за да се установи надеждна правна основа за въздухоплавателни услуги между Европейската общност и Ислямска република Пакистан и да се запази непрекъснатостта на такива въздухоплавателни услуги,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че разпоредбите на двустранните споразумения за въздухоплавателни услуги между държавите-членки на Европейската общност и Ислямска република Пакистан, които не са несъвместими с правото на Европейската общност и правото на Пакистан, не е необходимо да бъдат засегнати от настоящото споразумение,

КАТО ОТЧИТАТ, че разпоредбите на двустранните споразумения за въздухоплавателни услуги, сключени между държавите-членки на Европейската общност и Ислямска република Пакистан, които: i) изискват или благоприятстват приемането на споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия или съгласувани практики, които предотвратяват, нарушават или ограничават конкуренцията между въздушните превозвачи по съответните маршрути; или ii) засилват последиците от всяко такова споразумение, решение или съгласувана практика; или iii) делегират на въздушните превозвачи или на други частни икономически оператори отговорността за вземането на мерки, които предотвратяват, нарушават или ограничават конкуренцията между въздушните превозвачи по съответните маршрути, могат да направят неефективни правилата за конкуренцията, приложими за предприятията,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че целта на Европейската общност и Ислямска република Пакистан с настоящото споразумение не е да увеличат общия обем на въздушния трафик между Европейската общност и Ислямска република Пакистан, нито да засегнат баланса между въздушните превозвачи на Общността и тези на Ислямска република Пакистан, или да изменят разпоредбите на съществуващите двустранни споразумения за въздухоплавателни услуги по отношение на търговските права,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Общи разпоредби

1. За целите на настоящото споразумение „държави-членки“ означава държави-членки на Европейската общност.

2. Позоваванията във всяко от споразуменията, изброени в приложение I, на граждани на държава-членка, която е страна по това споразумение, се считат за отнасящи се за граждани на държавите-членки на Европейската общност.

3. Позоваванията във всяко от споразуменията, изброени в приложение I, на въздушни превозвачи или авиокомпани на държава-членка, която е страна по това споразумение, се считат за отнасящи се за въздушни превозвачи или авиокомпани, определени от тази държава-членка.

Член 2

Определяне от държава-членка

1. Разпоредбите на параграфи 2 и 3 от настоящия член имат предимство пред съответните разпоредби на членовете, изброени съответно в приложение II, букви а) и б), по отношение на определянето на въздушен превозвач от съответната държава-членка, неговите лицензи и разрешения, предоставени от Ислямска република Пакистан, както и съответно отказа, отмяната, спирането или ограничаването на лицензите и разрешенията на въздушния превозвач.

2. При получаване на определянето на въздушен превозвач от държава-членка от Европейската общност Ислямска република Пакистан предоставя съответните лицензи и разрешения с минимално процедурно забавяне, при условие че:

- i) въздушният превозвач е установен на територията на определящата държава-членка съгласно Договора за създаване на Европейската общност и притежава валиден оперативен лиценз, издаден от държава-членка в съответствие с правото на Европейската общност; и
- ii) държавата-членка, отговорна за издаването на свидетелството за авиационен оператор, упражнява и поддържа ефективен регулаторен контрол върху въздушния превозвач и съответният авиационен орган е ясно идентифициран при определянето; и
- iii) въздушният превозвач е притежаван пряко или чрез мажоритарно участие и се контролира ефективно от държави-членки и/или граждани на държави-членки, и/или от други държави, изброени в приложение III, и/или от граждани на такива други държави; и

iv) основното място на дейност на въздушния превозвач е на територията на държавата-членка, която му е предоставила валиден оперативен лиценз.

3. Ислямска република Пакистан може да откаже, отмени, спре или ограничи лицензите или разрешенията на даден въздушен превозвач, определен от държава-членка, когато:

- i) въздушният превозвач не е установен на територията на определящата го държава-членка съгласно Договора за създаване на Европейската общност или няма валиден оперативен лиценз от държава-членка в съответствие с правото на Европейската общност; или
- ii) не се упражнява или не се поддържа ефективен регулаторен контрол на въздушния превозвач от държавата-членка, отговорна за издаването на неговото свидетелство за авиационен оператор, или съответният авиационен орган не е ясно идентифициран при определянето; или
- iii) въздушният превозвач не е притежаван пряко или чрез мажоритарно участие или не се контролира ефективно от държави-членки и/или граждани на държави-членки, и/или от други държави, изброени в приложение III, и/или от граждани на такива други държави; или
- iv) основното място на дейност на въздушния превозвач не е на територията на държавата-членка, която е предоставила неговия валиден оперативен лиценз; или
- v) въздушният превозвач вече е оправомощен да извършва дейност съгласно двустранно споразумение между Ислямска република Пакистан и друга държава-членка и като упражнява търговските си права съгласно настоящото споразумение по маршрут, който включва точка в тази друга държава-членка, въздушният превозвач би заобиколил ограниченията върху търговските права, наложени от другото споразумение; или
- vi) избраният въздушен превозвач притежава свидетелство за авиационен оператор и оперативен лиценз, издадени от държава-членка, с която Ислямска република Пакистан не е сключила двустранно споразумение за въздухоплавателни услуги и тази държава-членка е отказала търговски права или свързани търговски възможности на въздушен превозвач, лицензиран от Ислямска република Пакистан.

4. При упражняването на правото си по настоящия параграф Ислямска република Пакистан не дискриминира въздушните превозвачи на Общността на основание на тяхната националност, при условие че са спазени гореизброените изисквания.

Член 3

Безопасност

1. Разпоредбите на параграф 2 от настоящия член допълват съответните разпоредби на членовете, изброени в приложение II, буква в).

2. Когато държава-членка е определила въздушен превозвач, регулаторният контрол над който се упражнява и поддържа от друга държава-членка, правата на Ислямска република Пакистан съгласно разпоредбите за безопасност от споразумението между държавата-членка, която е определила въздушния превозвач, и Ислямска република Пакистан, се прилагат еднакво по отношение на приемането, упражняването или поддържането на стандарти за безопасност от тази друга държава-членка и по отношение на оперативния лиценз на този въздушен превозвач.

Член 4

Тарифи за превоз в рамките на Европейската общност

1. Разпоредбите на параграф 2 от настоящия член допълват съответните разпоредби на членовете, изброени в приложение II, буква г).

2. Тарифите, които се събират от въздушния(те) превозвач(и), определен(и) от Ислямска република Пакистан по силата на споразумение, посочено в приложение I, съдържащо разпоредба, посочена в приложение II, буква г), за превоз изцяло в рамките на Европейската общност, се подчиняват на правото на Европейската общност. Правото на Европейската общност се прилага на недискриминационна основа.

Член 5

Съвместимост с правилата на конкуренцията

1. Независимо от която и да било друга разпоредба с обратен смисъл, нищо във всяко от споразуменията, изброени в приложение I: i) не благоприятства приемането на споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики, които предотвратяват, нарушават или ограничават конкуренцията; ii) не засилва последиците от всяко такова споразумение, решение или съгласувана практика; или iii) не делегира на частни икономически оператори отговорността за вземането на мерки, които предотвратяват, нарушават или ограничават конкуренцията.

2. Не се прилагат разпоредбите, съдържащи се в споразуменията, изброени в приложение I, които са несъвместими с параграф 1 от настоящия член.

Член 6

Приложения към споразумението

Приложенията към настоящото споразумение представляват неразделна част от него.

Член 7

Преразглеждане или изменение

Страните могат по всяко време да преразгледат или изменят настоящото споразумение по взаимно съгласие. Всяка от страните може по всяко време да поиска консултации с оглед преразглеждане или изменение на настоящото споразумение по взаимно съгласие, а другата страна отговаря на подобно искане не по-късно от 60 (шестдесет) дни след като е отправено искането за консултация.

Член 8

Влизане в сила и временно прилагане

1. Настоящото споразумение влиза в сила, когато страните писмено са се нотифицирали взаимно за приключването на съответните им вътрешни процедури, необходими за неговото влизане в сила.

2. Независимо от параграф 1 страните се съгласяват да прилагат временно настоящото споразумение от първия ден на месеца след датата, на която страните са се нотифицирали взаимно за приключването на необходимите за целта процедури.

3. Споразуменията и другите договорености между държави-членки и Ислямска република Пакистан, които към датата на подписване на настоящото споразумение все още не са влезли в сила и не се прилагат временно, са изброени в приложение I, буква б). Настоящото споразумение се прилага по отношение на всички такива споразумения и договорености при влизането им в сила или временното им прилагане.

Член 9

Прекратяване

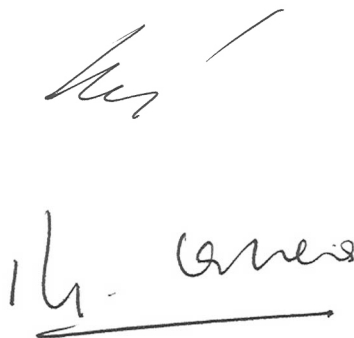
1. В случай че някое споразумение, изброено в приложение I, бъде прекратено, всички разпоредби на настоящото споразумение, които се отнасят до съответното споразумение, изброено в приложение I, се прекратяват по същото време.

2. В случай че всички споразумения, посочени в приложение I, бъдат прекратени, настоящото споразумение се прекратява по същото време.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени, подписаха настоящото споразумение.

Съставено в Брюксел в два екземпляра на двадесет и четвърти февруари две хиляди и девета година на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

За Ислямска република Пакистан
 Por la República Islámica de Pakistán
 Za Pákistánskou islámskou republiku
 For Den Islamiske Republik Pakistan
 Für die Islamische Republik Pakistan
 Pakistani Islamivabariigi nimel
 Για την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν
 For the Islamic Republic of Pakistan
 Pour la République islamique du Pakistan
 Per la Repubblica islamica del Pakistan
 Pakistānas Islāma Republikas vārdā
 Pakistano Islamo Respublikos vardu
 A Pakisztáni Iszlám Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika Iżlamika tal-Pakistan
 Voor de Islamitische Republiek Pakistan
 W imieniu Islamskiej Republiki Pakistanu
 Pela República Islâmica do Paquistão
 Pentru Republica Islamică Pakistan
 Za Pakistanskú islamskú republiku
 Za Islamsko republiko Pakistan
 Pakistanin islamilaisen tasavallan puolesta
 För Islamiska republiken Pakistan

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Временен списък на споразуменията, посочени в член 1 от настоящото споразумение

- а) Споразумения за въздухоплавателни услуги между Ислямска република Пакистан и държавите-членки на Европейската общност, които към датата на подписването на настоящото споразумение са били сключени, подписани и/или се прилагат временно:
- Споразумение между федералното правителство на Австрия и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Рауалпинди на 28 май 1971 г., наричано „Споразумение Пакистан—Австрия“ в приложение II;

Последно изменено с Меморандум за разбирателство, съставен в Исламабад на 27 септември 2006 г., наричан „Меморандум за разбирателство Пакистан—Австрия“ в приложение II;
 - Спогодба между правителство на Народна република България и правителството на Ислямска република Пакистан за въздушни съобщения, подписана в Исламабад на 22 октомври 1969 г., наричана „Спогодба Пакистан—България“ в приложение II;
 - Споразумение между правителството на Чехословашката социалистическа република и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Прага на 2 септември 1969 г., наричано „Споразумение Пакистан—Чешка република“ в приложение II;
 - Проект на Споразумение между правителството на Кралство Дания и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставен в Осло на 23 март 1999 г., наричан „проект на Споразумение Пакистан—Дания“ в приложение II;

Допълнен от проект на Меморандум за разбирателство между скандинавските държави и Пакистан, съставен в Осло на 23 март 1999 г.;
 - Споразумение между правителството на Френската република и правителството на Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Карачи на 31 юли 1950 г., наричано „Споразумение Пакистан—Франция“ в приложение II;

Изменено с размяна на ноти на 29 август и 20 и 31 октомври 1960 г.;
 - Споразумение между правителството на Франция и правителството на Пакистан за въздушни транспорт, съставено в Бон на 20 юли 1960 г., наричано „Споразумение Пакистан—Германия“ в приложение II;

Да се чете заедно със Съгласувания протокол, съставен в Бон на 12 ноември 1998 г.;
 - Споразумение между правителството на Република Гърция и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено на 15 ноември 2005 г. в Атина, наричано „Споразумение Пакистан—Гърция“ в приложение II;
 - Споразумение между правителството на Унгарската народна република и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Будапеща на 11 май 1977 г., наричано „Споразумение Пакистан—Унгария“ в приложение II;
 - Споразумение между правителството на Италианската република и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Рим на 5 октомври 1957 г., наричано „Споразумение Пакистан—Италия“ в приложение II;

Изменено с Меморандум за разбирателство, съставен в Рим на 16 януари 1974 г.;
 - Споразумение между правителството на Република Малта и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено във Валета на 25 април 1975 г., наричано „Споразумение Пакистан—Малта“ в приложение II;

Последно изменено с Меморандум за разбирателство, съставен в Рим на 24 март 2004 г.
 - Споразумение между правителството на Република Малта и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено във Валета на 25 април 1975 г., наричано „Споразумение Пакистан—Малта“ в приложение II;

- Споразумение между правителството на Кралство Нидерландия и правителството на Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Карачи на 17 юли 1952 г.;
 - Изменено със Съгласуван протокол, съставен в Хага на 27 април 1995 г.;
 - Изменено със Съгласуван протокол, съставен в Хага на 28 юни 1995 г.;
 - Изменено с Меморандум за разбирателство, съставен в Бурбан на 16 ноември 1995 г.;
 - Проект на Споразумение между правителството на Кралство Нидерландия и правителството на Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставен в Бурбан на 16 ноември 1995 г., наричан „проект на Споразумение Пакистан—Нидерландия“ в приложение II;
 - Изменен със Съгласуван протокол, съставен в Хага на 25 март 1997 г.;
 - Последно изменен с Поверителен меморандум за разбирателство, съставен в Карачи на 28 ноември 1998 г.;
 - Споразумение между правителството на Полската народна република и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Рауалпинди на 30 октомври 1970 г., наричано „Споразумение Пакистан—Полша“ в приложение II;
 - Споразумение между правителството на Ислямска република Пакистан и правителството на Португалия за въздухоплавателни услуги, съставено в Карачи на 7 юни 1958 г., наричано „Споразумение Пакистан—Португалия“ в приложение II;
 - Споразумение между правителството на Ислямска република Пакистан и правителството на Кралство Испания за въздушния транспорт, съставено в Мадрид на 19 юни 1979 г., наричано „Споразумение Пакистан—Испания“ в приложение II;
 - Изменено с размяна на ноти на 20 и 29 юли 1988 г.;
 - Споразумение между правителството на Социалистическа република Румъния и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Рауалпинди на 9 януари 1973 г., наричано „Споразумение Пакистан—Румъния“ в приложение II;
 - Проект на Споразумение за въздухоплавателни услуги между правителството на Кралство Швеция и правителството на Ислямска република Пакистан, съставен в Осло на 23 март 1999 г., наричан „проект на Споразумение Пакистан—Швеция“ в приложение II;
 - Допълнен от проект на Меморандум за разбирателство между скандинавските държави и Пакистан, съставен в Осло на 23 март 1999 г.;
 - Споразумение между правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и правителството на Ислямска република Пакистан за въздухоплавателни услуги, съставено в Карачи на 14 септември 1999 г., наричано „Споразумение Пакистан—Обединено кралство“ в приложение II;
 - Изменено с Меморандум за разбирателство, съставен в Лондон на 9 февруари 2000 г.;
- б) Споразумения за въздухоплавателни услуги и други договорености, парафирани или подписани между Ислямска република Пакистан и държави-членки на Европейската общност, които към датата на подписването на настоящото споразумение все още не са влезли в сила и не се прилагат временно:
- Споразумение между правителството на Ислямска република Пакистан и правителството на Великото херцогство Люксембург за въздухоплавателни услуги, парафирано в Карачи на 14 октомври 1997 г., наричано „Споразумение Пакистан—Люксембург“ в приложение II;
 - Допълнено от Меморандум за разбирателство, подписан в Карачи на 14 октомври 1997 г.;
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Временен списък на членовете от споразуменията, изброени в приложение I и посочени в членове 2—4 от настоящото споразумение

а) Определяне от държава-членка:

- член 3 от Споразумението Пакистан—Австрия и член 2а от Меморандума за разбирателство Пакистан—Австрия, съставен в Исламабад на 27 септември 2006 г.;
- член III от Спогодбата Пакистан—България;
- член III от Споразумението Пакистан—Чешка република;
- проект на член 3 от Споразумението Пакистан—Дания;
- член 2 от Споразумението Пакистан—Франция;
- член 3 от Споразумението Пакистан—Германия;
- член 3 от Споразумението Пакистан—Гърция;
- член 3 от Споразумението Пакистан—Унгария;
- член II от Споразумението Пакистан—Италия;
- член 3 от Споразумението Пакистан—Малта;
- член 4 от проекта на Споразумение Пакистан—Нидерландия;
- член III от Споразумението Пакистан—Полша;
- член II от Споразумението Пакистан—Португалия;
- член III от Споразумението Пакистан—Румъния;
- член 3 от Споразумението Пакистан—Испания;
- проект на член 3 от Споразумението Пакистан—Швеция;
- член 4 от Споразумението Пакистан—Обединено кралство.

б) Отказ, отменяне, спиране или ограничаване на лицензите или разрешенията:

- член 4 от Споразумението Пакистан—Австрия и член 2б от Меморандума за разбирателство Пакистан—Австрия;
- член IV от Спогодбата Пакистан—България;
- член IV от Споразумението Пакистан—Чешка република;
- проект на член 4 от Споразумението Пакистан—Дания;
- член 2 от Споразумението Пакистан—Франция;
- член 4 от Споразумението Пакистан—Германия;
- член 4 от Споразумението Пакистан—Гърция;
- член 4 от Споразумението Пакистан—Унгария;
- член VIII от Споразумението Пакистан—Италия;
- член 4 от Споразумението Пакистан—Люксембург;
- член 4 от Споразумението Пакистан—Малта;
- член 5 от проекта на Споразумение Пакистан—Нидерландия;
- член IV от Споразумението Пакистан—Полша;
- член VIII от Споразумението Пакистан—Португалия;
- член IV от Споразумението Пакистан—Румъния;
- член 4 от Споразумението Пакистан—Испания;
- проект на член 4 от Споразумението Пакистан—Швеция;
- член 5 от Споразумението Пакистан—Обединено кралство.

в) Безопасност:

- приложение Г към Меморандума за разбирателство Пакистан—Австрия;
- член V от Спогодбата Пакистан—България;
- член V от Споразумението Пакистан—Чешка република;
- проект на член 16 от Споразумението Пакистан—Дания;
- член 8 от Споразумението Пакистан—Гърция;
- член 5 от Споразумението Пакистан—Унгария;
- член II от Споразумението Пакистан—Италия;
- член 6 от Споразумението Пакистан—Люксембург;
- член 5 от Споразумението Пакистан—Малта;
- допълнение II към Съгласувания протокол Пакистан—Нидерландия от 25 март 1997 г.;
- член V от Споразумението Пакистан—Румъния;
- член 5 от Споразумението Пакистан—Испания;
- проект на член 16 от Споразумението Пакистан—Швеция.

г) Тарифи за превоз в рамките на Европейската общност:

- член 9 от Споразумението Пакистан—Австрия;
 - член VIII от Спогодбата Пакистан—България;
 - член VIII от Споразумението Пакистан—Чешка република;
 - проект на член 11 от Споразумението Пакистан—Дания;
 - член 6 от Споразумението Пакистан—Франция;
 - приложение 4 към Съгласувания протокол, съставен в Бон на 12 ноември 1998 г., прилаган временно в рамките на Споразумението Пакистан—Германия;
 - член 13 от Споразумението Пакистан—Гърция;
 - член 9 от Споразумението Пакистан—Унгария;
 - член VI от Споразумението Пакистан—Италия;
 - член 10 от Споразумението Пакистан—Люксембург;
 - член 9 от Споразумението Пакистан—Малта;
 - член 6 от проекта на Споразумение Пакистан—Нидерландия;
 - член VIII от Споразумението Пакистан—Полша;
 - член VI от Споразумението Пакистан—Португалия;
 - член IX от Споразумението Пакистан—Румъния;
 - член 9 от Споразумението Пакистан—Испания;
 - проект на член 11 от Споразумението Пакистан—Швеция;
 - член 7 от Споразумението Пакистан—Обединено кралство.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Списък на другите държави, посочени в член 2 от настоящото споразумение

- а) Република Исландия (съгласно Споразумението за Европейското икономическо пространство);
 - б) Княжество Лихтенщайн (съгласно Споразумението за Европейското икономическо пространство);
 - в) Кралство Норвегия (съгласно Споразумението за Европейското икономическо пространство);
 - г) Конфедерация Швейцария (съгласно Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за въздушен транспорт).
-

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВОТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

РЕШЕНИЕ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВОТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

от 25 март 2009 година

за назначаване на двама съдии в Съда на Европейските общности

(2009/303/ЕО, Евратом)

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВОТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската
общност, и по-специално член 223 от него,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската
общност за атомна енергия, и по-специално член 139 от него,

като имат предвид, че:

- (1) В съответствие с разпоредбите на Договорите на всеки три години следва да се извършва частична подмяна на съдиите и на генералните адвокати в Съда на Европейските общности.
- (2) За периода от 7 октомври 2009 г. до 6 октомври 2015 г. трябва да бъдат назначени тринадесет съдии и четирима генерални адвокати.
- (3) На 25 февруари 2009 г. Конференцията на представителите на правителствата на държавите-членки назначи единадесет съдии и четирима генерални адвокати в Съда на Европейските общности за посочения по-горе период.

- (4) За да завърши частичното обновяване на състава на Съда на Европейските общности, правителствата на държавите-членки следва да назначат още двама съдии, чийто текущ мандат изтича на 6 октомври 2009 г.,

РЕШИХА:

Член 1

Г-н Marko ILEŠIĆ и г-жа Camelia TOADER се назначават за съдии в Съда на Европейските общности за периода от 7 октомври 2009 г. до 6 октомври 2015 г.

Член 2

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 март 2009 година.

Председател
M. VICENOVÁ

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 30 март 2009 година

за назначаване на дванадесет членове на Европейския статистически консултативен комитет

(текст от значение за ЕИП)

(2009/304/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Решение № 234/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. за създаване на Европейски статистически консултативен комитет и за отмяна на Решение 91/116/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 4, параграф 1, буква а) от него,

след консултации със Съвета,

след консултации с Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) Европейският статистически консултативен комитет се състои от 24 членове.
- (2) Съгласно член 4, параграф 1 от Решение № 234/2008/ЕО дванадесет членове се назначават от Комисията след консултации с Европейския парламент и със Съвета.
- (3) Държавите-членки предоставиха на Комисията списъци на кандидати с доказана квалификация в областта на статистиката.

- (4) При назначаването на тези дванадесет членове Комисията се стреми да гарантира, че те представляват в еднаква степен ползвателите, респондентите и другите заинтересовани страни в областта на статистиката на Общността (включително научната общност, социалните партньори и гражданското общество),

РЕШИ:

Член 1

Посочените в приложението лица се назначават за членове на Европейския статистически консултативен комитет за срок от пет години.

Член 2

Настоящото решение поражда действие от датата на приемането му.

Съставено в Брюксел на 30 март 2009 година.

За Комисията

Joaquín ALMUNIA

Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 73, 15.3.2008 г., стр. 13.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Karl Andrea FEMRELL

Ladislav KABÁT

Lea KAUPPI

Irena E. KOTOWSKA

Denise Anne LIEVESLEY

Христина МИТРЕВА

Luca PAOLAZZI

Robert ROCHEFORT

Julio RODRÍGUEZ LÓPEZ

Ineke STOOP

Hartmut TOFAUTE

Brendan WALSH
